№ 22. Poniedziałek, 28 Stycznia (9 Lutego) 1874. № 22.

Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . — 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa z odsyłką pocztą:
Na rok . . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w St. Petersburgu, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK JEDENASTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

We wtorek, 29 stycznia (10 lutego), — św. Ignatia per. mucz.
We środę, 30 stycznia (11 lutego), — Sob. Trech Swiatit.
We czwartek, 31 stycznia (12 lutego), — św. Kiriła i Joanna.

Słońce wsch. o godz. 7 min. 30; zach. o godz. 5 min. 0.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 27 Stycznia (8 Lutego) 1874 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celejusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	741.3	— 0.8	95	zachodni.
1	738.0	— 0.1	96	pół.-zachodni.
9	730.9	+ 0.6	100	pół.-zachodni.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

We wtorek, 29 stycznia (10 lutego), — św. Scholastyki panny.
We środę, 30 stycznia (11 lutego), — św. Eufrozyny panny.
We czwartek, 31 stycznia (12 lutego), — św. Gaudentego bisk.

Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 3.

* *Goniec Urzędowy* zamieszcza następujące telegramy:

* *Twer, 23 stycznia.* Jego Cesarska Mość Najjaśniejszy Pan, w towarzystwie Najdostojniejszych Nowożeńców, raczył pomyślnie przejechać przez Twer o god. 9 wieczorem, przyczem Jego Cesarska Mość i Ich Wysokości Najdostojniejsi Nowożeńcy raczyli wysiąść z wagonu i łaskawie przyjęli chleb i sól od gminy miejskiej.

— *Moskwa, 24 stycznia.* Jego Cesarska Mość Najjaśniejszy Pan, w towarzystwie Najdostojniejszych Nowożeńców, i Ich Cesarskich Wysokości Następcy Tronu Cesarzewicza, Wielkiej Księżny Cesarzewiczowej, Wielkich Książąt Włodzimierza i Aleksego Aleksandrowiczów, Ich Królewskich Wysokości Księcia i Księżny Walji, Księcia Następcy Tronu Duńskiego i Księcia Artura Wielkobrytańskiego, raczył pomyślnie przybyć do Moskwy, 23 stycznia, o godzinie 11 wieczorem. Jego Cesarska Mość raczył wstąpić do kaplicy Matki Boskiej Jwerskiej, a następnie stanął w Pałacu Kremlu.

— *25 stycznia.* Jego Cesarska Mość Najjaśniejszy Pan, wczoraj, o godzinie 11 z rana, raczył przejść do Katedry Wniebowzięcia, a potem był obecny przy ceremonjalnem rozprowadzaniu wart w maneżu. O godz. 1 z południa Najdostojniejsi Nowożeńcy raczyli przyjmować w Pałacu Kremlu powinszowania od wyższych władz wojskowych i cywilnych i znakomitych osób obojga płci, oraz raczyli przyjąć dary od szlachty moskiewskiej i gmin miejskich. O godzinie 8 wieczorem, Jego Cesarska Mość z Ich Wysokościami i Najdostojniejszymi Gośćmi był na galowem przedstawieniu w Wielkim teatrze.

DZIAŁ URZĘDOWY.

UKAZ

do Rady Opiekuńczej Instytucij Cesarzowej Marji.

Rady Opiekuńcze, założone sto lat temu przy St. Petersburgskim i Moskiewskim Domach Wychowawczych, stanowiły najwyższy zarząd, pod wszelkiemi względami, tak temi Domami, jak i innemi zakładami dobroczynnemi, powstałemi następnie na koszt dochodów z Kas Depozytowych, ustanowionych przy Domach Wychowawczych.

Następnie, z powiększeniem liczby dobroczynnych, naukowych i wychowawczych instytucij wydziału Cesarzowej Marji, dla zarządu właściwie żeńskiemi zakładami naukowemi, ustanowiona była Główna Rada z Moskiewskim jej Oddziałem, przyczem te z tych zakładów, które były podwładne Radom Opiekuńczym, podlegały nadto Radzie Głównej, pod względem wychowawczym i naukowym. W taki sposób te ostatnie instytucje znajdowały się pod dwojakiemi zarządami równouprawnionych i niezależnych wzajemnie od siebie instancij. Do Rad Opiekuńczych i Głównej należało pierwotnie, tak decydowanie spraw w kwestjach prawodawczych i gospodarczych, jak i władza rozporządzająca pod względem zarządu. Z mianowaniem zaś w 1860 roku Głównozarządzającego IV Wydziałem Przybocznej Naszej Kancelarji, Radzie Głównej pozostawiona została co do pomienionych spraw, tylko sama władza doradcza. Nakoniec co do tych licznych instytucij, które nie podlegały żadnej z pomienionych rad, i które pozostawały w bezpośredniem zawiadywaniu IV Wydziału—inicjatywa prawodawcza i władza wykonawcza, połączone były w osobie Głównozarządzającego. Taka rozmaitość w porządku zarządzania instytucjami jednego wydziału, naturalnie nie mogła zawierać w sobie warunków jedności w ogólnym kierunku spraw.

W tych widokach, oraz w celu zmniejszenia wydatków na utrzymanie Kancelarij zarządów centralnych, uznaliśmy za właściwe:

1. St. Petersburgską i Moskiewską Rady Opiekuńcze, Główną Radę Żeńskich Zakładów Naukowych i Moskiewski jej Oddział połączyć w jedną Radę, której nadać nazwę „Rada Opiekuńcza Instytucij Cesarzowej Marji".

2. Z członków tej Rady utworzyć dwa Kompleta: jeden w St. Petersburgu, a drugi w Moskwie, z jednakowemi prawami pod względem decydowania spraw w granicach, jakie ustanowione są przez Ustawę o Radzie.

3. Osobne Kancelarje przy Radzie Opiekuńczej zwinąć, a sprawy do przedstawiania jej mają przysposabiać się w właściwych ekspedycjach IV Wydziału Przybocznej Naszej Kancelarji, z których jedna ma stale znajdować się w Moskwie.

4. Obecnych członków Rady Głównej, po złączeniu się tej instytucji z Radą Opiekuńczą, przemianować na opiekunów honorowych.

Zatwierdziwszy obecnie nakreśloną, na powyżej przytoczonych zasadach, Ustawę Rady Opiekuńczej Instytucij Cesarzowej Marji, zarazem wyrażamy pewną nadzieję, że opiekunowie honorowi, granice władzy których, w skutku takiego przekształcenia, znacznie się rozszerzają, odpowiednio do wysokiego znaczenia ich stanowiska, nie zaniedbają i nadal również niezmordowanie poświęcać swe prace na korzyść drogich dla Naszego serca instytucij Cesarzowej Marji.

Na oryginale Własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano:

„ALEXANDER."

W St. Petersburgu,
22 grudnia 1873 roku.

—

* Rada Państwa, w Departamencie Ekonomji i na Ogólnem Zebraniu, roztrząsnąwszy przedstawienie Kanclerza Państwa o ustanowieniu posady sekretarza przy Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżniczce Marji Aleksandrównie, *uchwaliła:*

1. Ustanowić od 1874 roku przy Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżniczce Marji Aleksandrównie posadę sekretarza, któremu nadać VI klasę pod względem posady i VI kategorję pod względem haftu na mundurze i roczną płacę *trzy tysiące siedmset trzydzieści trzy ruble ośmdziesiąt kopiejek.*

2. Potrzebny na ten przedmiot rozchód wnieść do budżetu Ministerstwa Spraw Zagranicznych na 1874 r.

Jego Cesarska Mość, powyższą uchwałę Rady Państwa, 31 grudnia 1873 roku, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

—

* Z powodu ślubu Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżny Marji Aleksandrównej z Jego Królewską Wysokością Księciem Alfredem Edymburskim, do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych nadeszły następujące postanowienia niżej wymienionych gmin i instytucij:

1. *St. Petersburgskiej gminy miejskiej*—o asygnowaniu 3,000 rub. corocznie na stypendja dla żeńskiego kształcenia rzemieślniczego.

2. *Moskiewskiej gminy miejskiej*—o założeniu szkoły elementarnej na 100 panien, z nazwaniem jej „Maryjską".

3. *Magistratu miasta Warszawy*—o ustanowieniu 10 stypendjów w Instytucie głuchoniemych i ociemniałych.

4. *Irkuckiej gminy miejskiej*—o ofiarowaniu kapitału na stypendystów Imienia Ich Wysokości w szkole rzemieślniczej i kapitału na korzyść poszkodowanej ludności gubernji Samarskiej.

5. *Czytińskiej gminy miejskiej*—o przyjęciu na koszt gminy wychowania ubogich dziewcząt miasta.

6. *Odeskiej rady miejskiej* — o udzieleniu posagu 10 najuboższym narzeczonym m. Odesy, które zawrą małżeństwo w 1874 r.

7. *Rygskiego Ruskiego Towarzystwa Dobroczynności*—o zamienieniu należących do Towarzystwa 50,000 rub., z których utrzymuje się dom przytułku na 40 pensjonarzy i 60 przychodnich, na kapitał nietykalny dla utrzymywania na wieczne czasy tego domu przytułku, z nazwaniem go „Maryjskim".

8. *Symbirskiej Rady miejskiej*—o ustanowieniu stypendjów Imienia Ich Wysokości w gimnazjach symbirskich: w wojskowem 10 i w Maryjskiem żeńskiem 5.

9. *Jarosławskiej gminy miejskiej*—o wyasygnowaniu z funduszów miejskich kapitału na ustanowienie przy gimnazjum żeńskiem stypendjum Imienia Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżny Marji Aleksandrównej.

10. *Penzeńskiego Połączonego Zebrania*—o ofierze 700 rub. na rzecz cierpiącej niedostatek ludności gubernji Samarskiej.

11. *Rostowskiej nad Donem gminy miejskiej*—o ustanowieniu 10 stypendjów Imienia Jej Cesarskiej Wysokości w Rostowskiem gimnazjum żeńskiem i 10 stypendjów Imienia Jego Królewskiej Wysokości w Rostowskiej szkole rzemieślniczej.

12. *Czystopolskiej* (w gubernji Kazańskiej) *gminy miejskiej*—o ustanowieniu stypendjum na wieczne czasy w gimnazjum i uniwersytecie dla jednego z najuboższych mieszczan m. Czystopola, z nazwaniem go stypendystą Jej Cesarskiej Wysokości.

13. *Kijowskiej gminy miejskiej* — o utrzymaniu 10 uczniów w szkole domu ubogich i 15 stypendystów Imienia Jej Cesarskiej Wysokości w ochronkach dla sierot obywateli kijowskich.

14. *Podolskiej gminy starozakonnej* — o udzielaniu 5,000 rub. corocznie na zamierzającą się założyć w m. Kamieńcu szkołę rzemieślniczą dla dzieci wszystkich wyznań.

O takowych postanowieniach zawiadomiono Najjaśniejszego Pana i Jego Cesarska Mość raczył: wymienionym gminom Najwyżej podziękować za zrobione przez nie ofiary, a na te z pomienionych postanowień, do wprowadzenia w wykonanie których wyjednywana była Najwyższa decyzja, Najmiłościwiej zezwolić.

—

* Komitet do spraw Królestwa Polskiego, roztrząsnąwszy przedstawienie Ministra Oświecenia Publicznego o rozciągnięciu na nauczycieli religji zakładów naukowych Warszawskiego okręgu naukowego działania przepisów z 30 lipca 1867 roku, *uchwalił:*

1. Działanie rozporządzeń zawartych w artykułach 2-im i 7-ym i uwagach 1-ej i 2-ej, 8-m i uwagach 1-ej i 2-ej, 9-ym, 10-ym i uwagach, 11-ym i uwadze, 13-ym, 14-ym, 15-ym, 16-ym i 17-ym, Najwyżej zatwierdzonych 30 lipca 1867 roku, przepisów o urzędnikach ruskiego pochodzenia, służących w gubernjach Królestwa Polskiego, rozciągnąć na przybyłych do tych gubernij do służby w Warszawskim okręgu naukowym po 1 stycznia 1864 roku etatowych i nadetatowych nauczycieli religji wyznania prawosławnego, oraz na etatowych nauczycieli religji wyznań greko-unickiego i ewangelickiego wszystkich średnich zakładów naukowych, tak męzkich, jak i żeńskich, oraz seminarjów nauczycielskich tegoż okręgu, również i na pomienionych nauczycieli szkół: Łodzińskiej wyższej rzemieślniczej, Chołmskiej żeńskiej 6-o klasowej, Warszawskiej 3-y klasowej miejskiej i ruskiej elementarnej dla chłopców przy I Warszawskim gimnazjum męzkiem klasycznem, z nadaniem pomienionych przywilejów, stosownie do Najwyżej zatwierdzonej 16 stycznia 1869 r. uchwały Komitetu do spraw Królestwa Polskiego, tylko tym nauczycielom religji wyznania grecko-unickiego z ruskich galicjan, którzy złożyli przysięgę na poddaństwo Rosji, i przy tem od dnia przyjęcia tego poddaństwa.

2. Wymienionym w § poprzednim nauczycielom religji, jeżeli weszli na te posady nie z liczby osób, które zajmowały już w gubernjach Królestwa posady w wydziale duchownym lub innym, lecz byli powołani do tego kraju albo wyłącznie na posady nauczyciela religji albo dla obsadzenia jednocześnie tej posady i posady duchownej (przełożonego cerkwi, djakona i t. p.), udzielają się na przejazd do Królestwa Polskiego koszta przeniesienia się i podróży w kwocie *sześćset* rubli, z zachowaniem przepisu wskazanego w 2-ej uwadze do art. 1 przepisów z 30 lipca 1867 r.

3. Do nauczycieli religji, mających na zasadzie § poprzedniego prawo do powiększonych kosztów podróży w kwocie sześciuset rubli, którzy przybyli na pomienione posady do gubernij Królestwa w czasie pomiędzy 1 stycznia 1864 r. a wydaniem niniejszego postanowienia, stosuje się przepis, zawarty w § 2 Najwyżej zatwierdzonej 5 czerwca 1868 roku uchwały Komitetu do spraw Królestwa Polskiego w kwestjach powstałych przy stosowaniu przepisów 30 lipca 1867 roku.

Najjaśniejszy Pan, na protokule Komitetu, 25 listopada 1873 roku, raczył napisać Własnoręcznie: „*Wykonać*".

—

* Najjaśniejszy Pan, w skutku przedstawienia Ministra Finansów do Komitetu Ministrów i według uchwały tego ostatniego, 30 listopada 1873 r. rozkazać raczył: przedłużyć do 27 stycznia 1874 roku wyznaczony według Najwyżej zatwierdzonej 27 kwietnia 1873 roku Ustawy Moskiewskiego Towarzystwa Browarnego, termin do rozebrania akcij Towarzystwa.

—

* Najjaśniejszy Pan, w skutku przedstawienia Zarządzającego Ministerstwem Finansów do Komitetu Ministrów i według uchwały tego ostatniego, Najwyżej rozkazać raczył: upoważnić dziedzicznego obywatela poczesnego A. K. Bekkersa, dom handlowy Sper i Hornstein i dymisjonowanego sztabs-kapitana gwardji G. G. Doppelmayra do założenia udziałowego „Stowarzyszenia Czupachowskiej cukrowni," na zasadzie Ustawy, Najwyżej roztrząśniętej i zatwierdzonej 27 października 1873 roku.

—

Najpoddanniejszy raport Ministra Finansów.

o Budżecie dochodów i rozchodów Państwa na 1874 rok.

Minister Finansów ma szczęście najpoddanniej przedstawić Waszej Cesarskiej Mości poniżej następujące wywody z Budżetu Państwa na 1874 rok.

I. Ogólny przegląd Budżetu Państwa na 1874 rok.

Do budżetu na 1874 rok wniesiono:

Dochodów:

Zwykłych dochodów państwa . . .	514,367,915 rub.
Wpływów zwrotnych	19,184,979 „
Zasobów, specjalnie przeznaczonych na budowanie kolei żelaznych i urządzanie portów	6,298,762 „
W ogóle dochodów	—539,851,656 „

Rozchodów:

Zwykłych rozchodów państwa . .	507,200,095 „
Na niedobór w podatkach . . .	4,000,000 „
Rozchodów zwrotnych	19,184,979 „
Czasowych, z zasobów specjalnych, rozchodów na budowanie kolei żelaznych i urządzanie portów . .	6,298,762 „
Razem rozchodów	536,683,836 „
Przewyżka w dochodach	3,167,820 „
	539,851,656 „

II. Dochody Państwa.

W porównaniu z budżetem państwa na r. 1873, dochody zwykłe (proste) na 1874 r. podnoszą się o 19,147,914 rub., dochody zwrotne zmniejszają się o 78,762 rub., specjalne zasoby na budowanie kolei żelaznych i portów powiększają się o 3,432,670 rub. Tym sposobem ogólna suma wszystkich dochodów budżetowych według Budżetu na rok 1874, przewyższa takąż sumę dochodów 1873 r. o 22,501,822 ruble.

A. *Dochody zwykłe, proste.*

W pojedyńczych pozycjach zwykłych (prostych) dochodów, porównanie preliminowań budżetowych 1873 1874 roku wykazuje, że w 21 pozycjach Budżetu, dochód w 1874 roku powiększa się o 22,429,274 rub., a w 15 pozycjach zmniejsza się o sumę 3,281,360 rubli.

Powiększenie dochodów okazuje się głównie w następujących pozycjach Budżetu:

1. Dochód z podatku od trunków powiększa się o 12,496,900 rub., tak według uwzględnienia rzeczywistego wpływu tego dochodu w ostatnich latach, jak i w obec powiększenia rozmiaru akcyzy i opłaty patentowej od 1873 roku.

2. Dochód z podatków od soli powiększa się o 839,994 rub., w obec ciągłego powiększania się eksploatacji soli i ciągłego wzrastania tego dochodu, suma rzeczywistego wpływu którego w 1872 r., przewyższyła już obecnie preliminowany na 1874 r. dochód o 762,000 rub.

3. Dochód celny powiększa się o 1,991,000 rubli, w obec stałego wzrastania tego dochodu i powiększenia wywozu zboża w 1873 r., co prawdopodobnie będzie się odbywało dalej i w początku żeglugi 1874 r. Wpływ w 1872 r. przewyższa obecnie preliminowaną sumę o 443,000 rub.

4. Dochód z opłat stęplowych i hypotecznych podnosi się o 2,037,000 rub., za zasadzie obliczenia przeciętnego z trzech lat wpływu.

5. Dochody z poczt i telegrafów powiększają się o 582,248 rub., w obec ciągłego ich wzrastania i rozwoju w dalszym ciągu sieci telegraficznej.

6. Dochód z pozycij czynszowych i lasów podnosi się o 992,839 rub., stosownie do okazującego się w ciągu pięciu lat stałego i regularnego jego wzrostu w rzeczywistym wpływie.

7. Dochód z kolei żelaznych podnosi się o 848,401 rubli, głównie w skutku powiększenia sumy obowiązkowych wypłat od Towarzystw kolei żelanych za ukonsolidowane obligacje Rosyjskich kolei żelaznych.

8. Dochody Kraju Zakaukazkiego stosownie do przypuszczeń Jego Cesarskiej Wysokości Namiestnika Kaukazkiego, powiększają się o 1,226,080 rub. W tej liczbie dochód z opłaty od trunków powiększa się o 388,925 rub., w skutku wprowadzenia w Kraju Zakaukazkim ogólnej Ustawy o podatku od trunków, na zasadzie Najwyżej zatwierdzonej 13 lutego 1873 r., uchwały Rady Państwa; dochód z oleju skalnego powiększa się o 152,500 rub., w skutku wprowadzenia w wykonanie Najwyżej zatwierdzonych, 1 lutego 1872 roku, przepisów o podatkach od nafty i oleju skalnego; dochód z podatku od tytoniu powiększa się o 495,300 rub., w skutku wprowadzenia ogólnej Ustawy o akcyzie od tytoniu, na zasadzie Najwyżej zatwierdzonej, 6 lutego 1873 r., uchwały Rady Państwa; dochód celny powiększa się o 190,000 rub., stosownie do rzeczywistego wpływu tego dochodu w ostatnich latach.

Oprócz tych głównych pozycij podwyższenia się dochodu, takowe okazuje się w dość znacznym rozmiarze w niektórych drugorzędnych i czasowych dochodach: ze sprzedaży dóbr skarbowych o 514,077 rub., z powiększenia rozmiaru zapomogi Kasie Państwa z postronnych źródeł o 347,411 rub., z wypadkowych wpływów, obliczonych na zasadzie przeciętnego z trzech lat rzeczywistego dochodu o 223,598 rub., z opłaty wnoszonej przez wychowańców zakładów naukowych o 104,476 rub. Dalej w różnych drobnych pozycjach podwyższenie dochodów wynosi 225,249 rub. Powiększenie tych pozycij oparte jest w części na obrachowaniu rzeczywistego wpływu dochodów tej kategorji za ostatnie lata, w części na określonych obliczeniach, przedstawionych przez właściwe wydziały.

W taki sposób, najważniejsza część preliminowanej przewyżki w dochodach w porównaniu z r. 1873, a mianowicie przeszło dziewięć dziesiątych przewyżki (92,2%) dotyczy zasadniczych stałych źródeł dochodu państwa i podatków niestałych, regalij i dóbr skarbu.

Zmniejszenie w sumach zwyczajnych (prostych) dochodów, w porównaniu z preliminowaniem na 1873 r. jest oczekiwane:

1. W podatkach stałych o 115,000 rub. Zmniejszenie to obrachowane jest według obliczenia norm i jednostek obłożenia, bez względu na rzeczywiste warunki wpływu, mogące doprowadzić do znaczniejszego niedoboru w tej części dochodu, o czem objaśnione jest poniżej, przy określeniu ogólnej cyfry możliwego niedoboru.

2. Dochód z podatków za prawo handlu i profesij obniżony jest o 148,600 rub., stosownie do wpływu tego dochodu w 1872 roku.

3. Dochód z akcyzy od tytoniu obniżony jest o 700,000 rub., według obliczenia wpływów w 1872 r.

i pierwszej połowie 1873 roku, w której okazało się pewne zmniejszenie dochodu w porównaniu z poprzedniemi latami.

4. Suma dochodu mennicznego zmniejszona jest o 294,452 r., stosownie do propozycij o wyrobie i wypuszczeniu monety, w mniejszym niż w 1873 r. rozmiarze.

5. Dochód z rządowych górniczych eksploatacij i zakładów zmniejsza się o 515,329 rub., w skutku ograniczenia produkcji.

6. Dochod z sum wykupowych od zaciągu, zmniejsza się o 852,758 rub., w skutku tego, że na zasadzie Najwyższego manifestu o poborze do wojska w 1874 r. przepisy o wykupie, obowiązujące w Cesarstwie, rozciągnięte zostały na gubernje Królestwa Polskiego, i z powodu tego, z sum wykupowych jakie wpływały do skarbu całkowicie, w 1874 roku siedm ósmych części będą podlegały wpływowi do specjalnych funduszów Ministerstwa Wojny, a jedna ósma część—do dochodów państwa.

7. Dochodów z jenerał-gubernatorstwa Turkiestańskiego, wniesiono, w porównaniu z 1873 r. mniej o 350,000 rub., z powodu wyłączenia tej sumy, jako mającej wpłynąć w 1873 roku, w kształcie remanentów z sum Kraju Zariawszańskiego.

8. Zmniejszenie w różnych drobnych pozycjach o 305,181 rub. uwarunkowane jest przeważnie przez obliczenia rzeczywistego wpływu dochodów tej kategorji w ostatnich latach.

B. *Dochody zwrotne.*

Zwrotne dochody nie stanowiąc rzeczywistego dochodu skarbu i będąc równoważone przez odpowiednią sumę rozchodów, przedstawiają w ogólnej sumie nieznaczne zmniejszenie w porównaniu z 1873 r.—o 78,762. Główne pozycje tych zwrotów są: sumy zwracane z udzielonych jako awans na czynność zakładów Ałtajskich i Nerczyńskich (3,000,000); sumy, zaliczane wydziałowi Górnictwa za pociski i materjały dla armji, floty i dróg komunikacji (4,235,885 rub.); sumy, wpływające do opłat wykupowych byłych włościan koronnych, na rachunek corocznych wypłat ze skarbu wydziałowi Dóbr Koronnych (3,064,016 rub.); sumy na rozchody przysposobienia papierów rządowych (1,059,324 rub.); sumy wpływające do Ministerstw Wojny i Marynarki, za różne materjały, ustępowane przez te Ministerstwa na potrzeby innych władz rządowych (1,323,007 rub.); przekazy z remanentowych sum upłynionego okresu budżetowego do sum bieżącego, na rozchody obowiązkowe według prawa lub decyzji władz sądowych, wymagane za upłyniony okres budżetowy lub za bieżący okres nad budżeta (2,500,000 rub.).

C. *Dochody specjalne*, z zasobów wyznaczonych na budowanie kolei żelaznych i urządzanie portów wnoszą się do Budżetu Państwa w sumie, ściśle odpowiedniej zamierzanym rzeczywistym rozchodom na budowanie kolei żelaznych i portów. Na 1874 r. na dochód wnosi się 6,298,762 rub., w porównaniu z 1873 r. więcej o 3,432,670 rub., odpowiednio do takiegoż powiększenia według budżetu rozchodów. (*d. c. n.*)

—

* Najjaśniejszy Pan, w nagrodę wzorowo-gorliwej i pilnej służby, 21 stycznia raczył Najmiłościwiej udzielić ordery: św. Anny klasy 2-ej z koroną Cesarską, placmajorowi Warszawskiej Aleksandrowskiej cytadeli pułkownikowi *Solomasze*; tenże order 3-ej klasy, nadzorcy koszar Ujazdowskich w Warszawie, asesorowi kolegjalnemu *Ostrowskiemu*; św. Stanisława 2-ej klasy, dowódcy 3 kompanji Brzesko-Litewskiej artylerji fortecznej podpułkownikowi *Timiriaziewowi*; tenże order 3-ej klasy, porucznikowi 9 Sybirskiego pułku grenadjerów imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza Starszego *Kojleńskiemu*.

—

* Przez Najwyższe rozkazy w wydziale Wojny, w St.-Petersburgu:

1) 22 stycznia r. b., przetranzlokowany został, sztabs-kapitan Sybirskiego gimnazjum wojskowego *Sizych* — do 2 brygady artylerji grenadjerów; wykreśleni zostali z list, zmarli: porucznik 12 Astrachańskiego pułku grenadjerów imienia Jego Cesarskiej Wysokości Następcy Tronu Cesarewicza *Kajren* i porucznik 16 Ładogskiego pułku piechoty *Kirjanow*.

2) 23 stycznia r. b., przetranzlokowani zostali: chorąży 6 Taurychiego pułku grenadjerów imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Michała Mikołajewicza *Szymanowski* — do 5 bataljonu strzelców; podporucznik 32 Kremienczugskiego pułku piechoty *Narbut* — do straży Granicznej, w stopniu chorążego; przedłużony został termin urlopu, zaliczonemu do kawalerji gwardji i do wojsk zapasowych, jenerał-majorowi z Orszaku Jego Cesarskiej Mości hrabiemu *Olsufiewowi*, z powodu słabości zdrowia, za granicę, jeszcze na ośm miesięcy.

—

* Przez Najwyższy rozkaz w wydziale Straży Granicznej, 17 stycznia r. b., uwolniony został ze służby, oficer oddziałowy brygady Zawichostskiej kapitan *Makowski* — z powodu słabości zdrowia, w stopniu majora, z mundurem i emeryturą według ustawy.

—

* Przez rozkaz w wydziale Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, 22 stycznia r. b., przetranzlokowani zostali: komisarz do spraw włościańskich powiatu Mazowieckiego, w gubernji Łomżyńskiej, asesor kolegjalny *Tarasiewicz* — na takąż posadę do powiatu Ostrołęckiego w tejże gubernji i pełniący obowiązki komisarza powiatu Ostrołęckiego, radca honorowy *Kazakow* — na pełniącego obowiązki komisarza powiatu Mazowieckiego (od 9 stycznia).

—

* W N. 18 *Gońca Urzędowego*, zamieszczona jest Najwyżej zatwierdzona, 28-go grudnia 1873 roku, Ustawa Charkowskiego akcyjnego Towarzystwa Mechanicznego, które zakłada się dla urządzenia i utrzymywania zakładów mechanicznych i prowadzenia w nich różnego rodzaju robót, należących do dziedziny mechaniki.

—

Komisja Umorzenia Długów Państwa.

Dnia 19 stycznia 1873 r., ustanowionym porządkiem, odbyło się w Komisji Umorzenia Długów Państwa losowanie 5% ukonsolidowanych obligacij Rosyjskich kolei żelaznych pierwszej emisji, zgodnie z wydrukowaną na odwrotnej stronie każdej obligacji tabelką umorzenia. W losowaniu tem wyciągnięte zostały z koła następujące numera obligacij.

№ 626	na 1,000 f.	szt.
„ 921	„ 1,000 „	„
„ 2,174	„ 500 „	„
„ 2,441	„ 500 „	„

Po 100 funtów szterlingów każda.

№ 45,841	№ 45,861	№ 69,201	№ 69,221
„ 45,842	„ 45,862	„ 69,202	„ 69,222
„ 45,843	„ 45,863	„ 69,203	„ 69,223
„ 45,844	„ 45,864	„ 69,204	„ 69,224
„ 45,845	„ 45,865	„ 69,205	„ 69,225
„ 45,846	„ 45,866	„ 69,206	„ 69,226
„ 45,847	„ 45,867	„ 69,207	„ 69,227
„ 45,848	„ 45,868	„ 69,208	„ 69,228
„ 45,849	„ 45,869	„ 69,209	„ 69,229
„ 45,850	„ 45,870	„ 69,210	„ 69,230
„ 45,851	„ 45,871	„ 69,211	„ 69,231
„ 45,852	„ 45,872	„ 69,212	„ 69,232
„ 45,853	„ 45,873	„ 69,213	„ 69,233
„ 45,854	„ 45,874	„ 69,214	„ 69,234
„ 45,855	„ 45,875	„ 69,215	„ 69,235
„ 45,856	„ 45,876	„ 69,216	„ 99,236
„ 45,857	„ 45,877	„ 69,217	„ 69,237
„ 45,858	„ 45,878	„ 69,218	„ 69,238
„ 45,859	„ 45,877	„ 69,219	„ 69,239
„ 45,860	„ 45,880	„ 69,220	„ —

Po 50 funtów szterlingów każda.

№ 78,521	№ 78,535	№ 58,549	№ 91,403
„ 78,522	„ 78,536	„ 78,550	„ 91,404
„ 78,523	„ 78,537	„ 78,551	„ 91,405
„ 78,524	„ 78,538	„ 78,552	„ 91,406
„ 78,525	„ 78,539	„ 78,553	„ 91,407
„ 78,526	„ 78,540	„ 78,554	„ 91,408
„ 78,527	„ 78,541	„ 78,555	„ 91,409
„ 78,528	„ 78,542	„ 78,556	„ 91,410
„ 78,529	„ 78,543	„ 78,557	„ 81,411
„ 78,530	„ 78,544	„ 78,558	„ 91,412
„ 78,531	„ 78,545	„ 78,559	„ 91,413
„ 78,532	„ 78,546	„ 78,560	„ 91,414
„ 78,533	„ 78,547	„ 91,401	„ —
„ 78,534	„ 78,548	„ 91,402	„ —

Razem 2 obligacje po 1,000 f. szt. za 2,000 f. szt., 2 obligacje po 500 f. szt. za 1,000 f. szt., 79 obligacij po 100 f. szt. za 7,900 f. szt., i 54 obligacje po 50 f. szt. za 2,700 f. szt., razem 137 obligacij za 13,000 funtów szterlingow.

Kapitał za każdą taką wylosowaną obligację, stosownie do Najwyższego ukazu zapadłego 9 stycznia 1870 r. i jak zamieszczone jest w tekscie samej obligacji, wypłaca się w 6 miesięcy po losowaniu: w St.-Petersburgu, w Banku Państwa—w rublach, według kursu po 37½ pensów za rubel; w Londynie, u bankierów N. M. Rothschild i synowie—w funtach szterlingach; w Paryżu, u bankierów braci Rothschild—we frankach, według kursu 25 franków 20 centymów za funt szterling; w Frakfurcie nad Menem, u bankierów M. A. Rothschild i synowie—w złotych reńskich według kursu dnia na Londyn; w Amszterdamie—w holenderskich florenach, i w Berlinie—w talarach, w dwóch ostatnich miejscach u bankierów, którzy w tym celu wyznaczeni są przez kontrahentów, według kursu dnia na Londyn.

Kupony, termin których upływa po czasie, wyznaczonym do wykupienia wylosowanych obligacij, powinny być złożone wraz z obligacjami, w przeciwnym razie suma brakujących, lub niewłaściwie wypłaconych kuponów będzie zatrzymana przy wypłacie kapitału za wylosowaną obligację.

* Z rozporządzenia zarządzającego dochodami akcyznemi gubernij Warszawskiej i Siedleckiej, otrzymał uwolnienie ze służby, zaliczony do Warszawskiego gubernjalnego Zarządu Akcyzy, spadły z etatu podrewizor dochodu tabacznego Jan *Biernacki*, z powodu upłynięcia dwuletniego terminu pozostawania jako spadły z etatu, od 1 stycznia 1874 roku.

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

* W końcu roku 1872, znajdowało się **w gubernji łomżyńskiej** 177 rozmaitych **zakładów naukowych**; w tej liczbie gimnazjów i progimnazjów (w miastach Łomży i Pułtusku) 2 męzkie i 1 żeńskie; szkół ludowych o dwóch klasach 2, szkół elementarnych 140, szkół żeńskich 3-go rzędu 3, kantoratów ewangelickich przy parafjach tegoż wyznania 14, szkół elementarnych żydowskich 10 i szkół niedzielno rzemieślniczych 5,— razem, jak wyżej, 177 zakładów naukowych; ponieważ zaś w roku poprzednim ogólna liczba zakładów naukowych w gubernji łomżyńskiej wynosiła 167, przeto liczba ich zwiększyła się w 1872 roku o 10.

Ogólna liczba uczących się we wszystkich tych zakładach naukowych wynosiła w 1871 r. 9,398 młodzieży obojga płci, w 1872 zaś roku 9,536. Z porównania tego okazuje się, że liczba uczących się zwiększyła się w 1872 roku o 138. Najbardziej zwiększyła się liczba uczących się w kantoratach ewangelickich, podczas, gdy w szkołach niedzielno-rzemieślniczych takowa zmniejszyła się.

Ze sprawozdań o liczbie uczących się w rozmaitych zakładach naukowych za lata 1871 i 1872 przekonywamy się, że liczba uczących się zwiększa się w zakładach naukowych rządowych i zmniejsza się w prywatnych, co świadczy wymownie o racjonalnej ze wszech miar organizacji pierwszych z nich i o zyskiwaniu przez nie coraz większego zaufania i spółczucia ze strony ludności miejscowej.

Ogólna liczba uczniów w roku 1872 miała się do liczby ogólnej ludności męzkiej gubernji łomżyńskiej jak 1: 33; stosunek zaś ogólnej liczby uczennic miał się do ogólnej liczby ludności żeńskiej jak 1: 112.

Wychowanie publiczne w gubernji łomżyńskiej znajduje się wyłącznie w zawiadywaniu władzy szkolnej; ani stany, ani duchowieństwo nie biorą żadnego w tem udziału; ludność zaś gubernji, w ogólności, okazuje wielkie spółczucie dla środków przedsiębranych przez rząd w celu podniesienia poziomu oświaty. Postępy uczniów, zwłaszcza w średnich zakładach naukowych, zarówno we wszystkich w ogólności przedmiotach, jak zwłaszcza pod względem stopnia przyswajania sobie języka ruskiego, są bardzo zadowalniające. Sprawowanie się uczniów i uczennic jest nie mniej godne pochwały, zwierzchność zaś szkolna ma nad uczniami w ich mieszkaniach dozór jak najtroskliwszy.

W szkołach elementarnych, jak poświadcza naczelnik dyrekcji naukowej, zwrócono szczególną uwagę na gruntowną naukę języka ruskiego, postępy zaś uczniów w tym względzie, w ostatnich zwłaszcza czasach, są tak znaczne, że starsi z pomiędzy nich nie tylko czytają i piszą biegle, lecz nawet mówią z łatwością po rusku. Wyjątek pod tym względem stanowią jedynie kantoraty ewangelickie, w których nauka języka ruskiego ogranicza się obecnie na mechanicznem czytaniu i pisaniu.

W roku 1872, przy zwiedzaniu szkół elementarnych przez naczelnika dyrekcji naukowej, w punktach centralnych tych ostatnich zgromadzali się nauczyciele tychże szkół, przyczem udzielane im były wskazówki i wykazywano im słabe strony ich sposobu wykładu.

Z INNYCH GUBERNJI.

* **W Kijowie**, po otrzymaniu przez dowodzącego wojskami okręgu wojskowego kijowskiego, jenerał-adjutanta Drentelna, **telegramu** od Najjaśniejszego Pana o zaślubinach Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżniczki Marji Aleksandrównej z Jego Królewską Wysokością Księciem Alfredem Edymburskim, odprawione zostały, 12 (24) i 13 (25) stycznia, nabożeństwa uroczyste z modłami o zdrowie i długie lata dla Najdostojniejszych Nowożeńców. Gmina miasta Kijowa miała szczęście posłać, w imieniu najstarożytniejszego miasta stołecznego ziemi Ruskiej, telegram winszujący Ich Cesarskim Mościom radośnego dla całej Rosji wydarzenia wśród Rodziny Cesarskiej.

Wieczorem miasto było uiluminowane.

Kijowski instytut panien stanu szlacheckiego miał szczęście posłać Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżnie Marji Aleksandrównej następujący telegram z powinszowaniem:

„Instytut kijowski, pełen wspomnień radośnych o niedawnem zwiedzaniu go przez Waszą Wysokość, składa ze czcią, Wam i Jego Królewskiej Wysokości, powinszowania i zanosi do Boga modły o Wasze szczęście".

W odpowiedzi na to, instytut uczęśliwiony został następującym telegramem na imię jego przełożonej, A. A. Rodzianko:

„Rozrzewniły mnie serdecznie pamięć i powinszowania instytutu i proszę was oznajmić mu, w Mojem i Księcia Imieniu, Nasze szczere podziękowanie".

„MARJA."

—

* Dnia 19 (31) stycznia, o godzinie 3-ej po południu, książę i księżna Walji **zwiedzili ślizgawkę** koło mostu taurychiego.

—

* Tegoż dnia, około godziny 3-ej po południu, książę sasko-koburg-gotajski zwiedził domek Piotra Wielkiego i następnie oglądał **oranżerje** Cesarskiego ogrodu botanicznego.

—

* Cesarz austrjacki wyjedzie z Wiednia 30 stycznia (11 lutego), o godzinie 12½ po południu, i przyjedzie do Petersburga 1 (13) lutego, o godzinie 12½ po południu.

—

* Słyszeliśmy, powiada *Ruski Mir*, że z powodu spodziewanego przyjazdu cesarza austrjackiego do Petersburga, przygotowuje się **cały szereg uroczystości**, w liczbie których, jak powiadają, ma być bal urządzony przez bawiących w Petersburgu poddanych austrjackich. Z Petersburga—jak słyszeliśmy ze źródła wiarogodnego—czesarz austrjacki uda się przez Moskwę, g zie zabawi kilka dni, do Kijowa.

—

* **Na popisie strzelania do celu**, który odbył się w Petersburgu 12 stycznia, pierwsze nagrody otrzymali—chorąży z korpusu artylerji morskiej Łysow i kapitan 4-go bataljonu strzelców lejb-gwardji Rodziny Cesarskiej, Wasiljew; drugie nagrody—liczący się w bataljonie instrukcyjnym piechoty, miczman 2-go ekwipażu czarnomorskiego Popow; porucznik pułku finlandzkiego lejb-gwardji Klimow; liczący się w bataljonie intrukcyjnym piechoty, porucznik 13-go pułku erywańskiego lejb-grenadjerów Jego Cesarskiej Mości, Savonius; sztabs-rotmistrz własnego Jego Cesarskiej Mości konwoju, książę Nakaszydze, i przekomenderowany do pułku strzelców lejb-gwardji, porucznik 10-go bataljonu strzelców Perepielicyn 2-gi.

—

* **Na popisie z fechtunków**, który odbył sie tamże 3 stycznia, otrzymali nagrody: na rapiry—liczący się w zmiennym składzie bataljonu instrukcyjnego piechoty, chorąży 4-go bataljonu strzelców lejb-gwardji Rodziny Cesarskiej, Kutenow; na espadrony—sztabs-kapitan 4-go pułku selengińskiego piechoty Iwanowicz; na bagnety—podporucznik 147-go pułku putiwlskiego piechoty Raznatowski.

—

* Dnia 20 stycznia odbył się w Moskwie **pogrzeb W. J. Żiwokiniego**. Napływ ludu, jak donoszą *Mosk. Wied.*, był nadzwyczajny; długi szereg osób i powozów postępował za zwłokami artysty od samej cerkwi św. Mikołaja Objawionego, na Arbacie, aż na cmentarz Wagańkowski, gdzie spoczywają już zwłoki wielu byłych kolegów Żiwokiniego, począwszy od Moczałowa. Przed opuszczeniem trumny do grobu, jeden z dyrektorów kółka artystów miał krótką mowę.

—

* **O zmarłym W. J. Żiwokinim** *Mosk. Wied.* podają co następuje: Syn cudzoziemca, który przyjechał do Rosji razem z znakomitym budowniczym, hr. Rastrelli, W. J. Żiwokini był rosjaninem w prawdziwem znaczeniu tego wyrazu. Zwiedzając Rosję od jednego końca do drugiego, występując na wielu, prawie na wszystkich scenach prowincjonalnych, Żiwokini sam powiadał, że podróże te przywiązywały go coraz bardziej do ukochanej ojczyzny; im lepiej poznawał on Rosję, tem bardziej ją miłował. Kształcił się on w szkole teatralnej i miał wejść do składu corps de balletu, lecz gdy wyszedł z tej szkoły w roku 1825, Kokoszkin spostrzegł w nim wrodzony talent komiczny i przeniósł go do trupy dramatycznej. Żiwokini zostawił po sobie pamiętniki urywkowe, które posłużą jako materjał bardzo cenny dla historji sztuki dramatycznej.

—

* Czytamy w Nr. 19-m czasopisma *Sowremiennyja Izwiestja:* Półtora roku temu witaliśmy wielki **wynalazek O. M. Liwczaka**, mogący—powtarzamy to z przekonaniem—spowodować przewrót zupełny w sztuce drukarskiej. Maszyna wynaleziona przez naszdgo zdolnego ziomka, nie była jeszcze wtedy całkiem ukończona, z powodu jedynie braku możności odrobienia w Wilnie niektórych szczegółów, zwłaszcza zaś kosztem samego wynalazcy. Obecnie donoszą, że maszyna pomieniona jest już zupełnie ukończona.

—

* **Z gubernji chersońskiej**. Zaledwie zaczyna upływać dziesięć lat od chwili, w której *Majaki* uzyskały prawo noszenia nazwy miasta, a już to ostatnie rozwija się znacznie. Ulice równe i proste, z rynsztokami po obu stronach i nawet z trotuarami, mostki przed każdą bramą, drzewa w ogródkach przed domami i przy trotuarach, piękne, nowe domki i sklepy, względna czystość i porządek na ulicach, targi codzienne, na których mieszkańcy mogą zaspokajać swoje potrzeby, kilka restauracij, hotelów i zajazdów —wszystko to świadczy o dobrem urządzeniu miasta. W roku zeszłym wprowadzona została w wykonanie w Majakach nowa ustawa miejska. Na brzegu Dniestru wzniesiono piękny budynek na tartak, który dostarcza wielu mieszkańcom znaczny zarobek; oprócz tego urządzono do Dniestru dwa zjazdy, które kosztowały około 10,000 rs.; buduje się także bulwark; w roku zaś bieżącym rozpocznie się z wiosną budowa domu dla miejscowej szkoły elementarnej, w którym to celu rada miejska wyasygnowała 7,000 rs. Do tak szybkiego i znacznego rozwoju miasta przyczynia się głównie jego położenie jeograficzne, nadające mu charakter miasteczka handlowego. Corocznie przybywają tu, od samego początku wiosny, całe setki galer (rodzaj niewielkiej berlinki), ze zbożem i drzewem i wtedy brzeg Dniestru przedstawia widok wielce ożywiony: tysiące robotników znajdują przez całe lato zatrudnienie stałe, dość zyskowne; tak np. robotnik z podwodą zarabia dziennie od 6 do 8 rsr. Wkrótce poprowadzona będzie przez Majaki droga żelazna, co naturalnie wpłynie bardzo znacznie na rozwój materjalny miasta.

—

* *Kronszt. Wiestn.* donosi, że w ciągu roku 1873, **żegluga zagraniczna Libawy** wynosiły 540 statków, które przybyły tam, i 517 statków, które odpłynęły ztamtąd. W obu wypadkach statków ruskich było 52.

—

* *St. Peterb. Wied.* podają wiadomość, że od 20 stycznia (1 lutego), droga żelazna orłowsko-witebska, za porozumieniem z kolejami południowo-pruską, brzesko-grajewską i moskiewsko-brzeską, **otworzyła przewóz bezpośredni** towarów z Orła na Grajewo do Królewca.

—

* W uzupełnieniu podanych już przez *Gołos* wiadomości o **ofiarach w Riazaniu** na rzecz mieszkańców gubernji samarskiej, dotkniętych głodem, taż gazeta donosi, że oprócz posłanych poprzednio z Riazania do Samary około 13,000 rs., ofiarowano znowu i posłano w ostatnich czasach jeszcze 545 rs. Nadto, najprzewielebniejszy arcybiskup riazański odwołał się do swojej archidjecezji i upoważnił wszystkich przełożonych klasztorów i parafji, ażeby 1) do ofiar swoich dołączali ofiary z sum skarbonkowych kościelnych i 2) przyjmowali ofiary, które mają zapisywać do osobnych książeczek.

—

* Podług *Rusk. Wied.*, **w Moskwie**, w wielkim pałacu kremlińskim, z powodu spodziewanego tam przybycia Najdostojniejszych Nowożeńców, **dokonywane były bardzo czynnie roboty** około odrestaurowania apartamentów wewnętrznych. Powiadają, że wyasygnowano na to przeszło 50,000 rs. Na lokale dla orszaku książąt zagranicznych, którzy przyjechali do Moskwy, najęto cztery hotele, w tej liczbie hotel „Europa," który stał się już głośnym z tego, że mieszkał w nim orszak szacha perskiego. Nie mniejsza czynność panowała także w zbrojowni i w muzeum Rumiancowa, gdzie niestety, cały zbiór etnograficzny uszkodzony został znacznie przez móle, albowiem przy pierwiastkowem urządzeniu zbioru, ubrania i mannekiny nie zostały należycie nasycone środkami ochronnemi.

—

* *Peterb. Gaz.* donosi, że pierwsza wygrana pożyczki premiowej, wynosząca **200 tysięcy rs.**, dostała się urzędnikowi izby skarbowej petersburgskiej, Andrzejowi Chandrykowowi; zresztą gazeta pomieniona nie ręczy za tę pogłoskę.

—

* Dnia 16 grudnia r. z., we wsi Nikolince, w włości bajewskiej, powiecie goreckim, żona włościanina, Teoktysta Makarow, **wydała na świat trzy córki, następnego zaś dnia, 17-go, powiła jeszcze syna.** Wszystkie te niemowlęta i sama matka pozostają przy życiu i cieszą się pożądanem zdrowiem. Ojciec nowonarodzonych, jak poświadcza miejscowy naczelnik powiatowy, jest ubogi i nie posiada środków wyżywienia rodziny, do której oprócz nowonarodzonych, należy także dwoje dzieci małoletnich; bez pomocy przeto materjalnej, trudno będzie wychować dzieci nowonarodzone.

Z NIEMIEC.

(*Od naszego korespondenta*).

W niniejszym pierwszym moim liście do was, dotknę przedmiotu, któryby powinien zainteresować czytelników.

Jakkolwiek gazety ruskie donosiły o budowie w Dreźnie cerkwi ruskiej prawosławnej, wszelakoż żaden z korespondentów nie wspomniał wcale, o ile pamiętam, o kwestji bardzo ważnej, pozostającej między innemi w związku bezpośrednim z kwestją niniejszą. Idzie o to mianowicie, że w sąsiednich nam Niemczech, wyznanie prawosławne nie posiada tych praw, z jakich korzystają w Europie, a także w Rosji, wszelkie inne wyznania chrześcijańskie; przeto i w Saksonji kościół prawosławny nie jest uznany urzędownie. Na tak dziwną okoliczność, tem bardziej bijącą w oczy w obec budowy w Dreźnie świątyni prawosławnej, zwróciła uwagę i prasa drezdeńska. Przytaczam *in extenso* artykuł zamieszczony w tych dniach w gazecie urzędowej *Dresdner Anzeiger:* „Budowa naszej wspaniałej cerkwi ruskiej, na rogu ulicy Reichsstrasse, zbliża się do końca; zdaniem znawców, świątynia ta pod względem swoich kształtów, charakteru i stylu, przewyższa inne świątynie prawosławne po za obrębem Rosji. O ile wnosić można z pogłosek, świątynia ta ukończona zostanie w lecie roku bieżącego. Lecz nastręcza się tu kwestja: czy może natychmiast po ukończeniu jej budowy, odbywać się w niej nabożeństwo urzędownie (*Abhaltung des öffentlichen Gottesdienstes*)? Układy w przedmiocie uznania kościoła prawosławnego przez rząd tutejszy, rozpoczęte oddawna z ministerstwem wyznań, trwają jeszcze dotąd; kościół ruski, podług praw Saksonji, nie należy jeszcze do liczby tych gmin chrześcijańskich, którym dozwolono tu odprawiać urzędownie nabożeństwo. To dziwne zjawisko, że wyznanie jednego z trzech wielkich mocarstw chrześcijańskich nie zostało jeszcze dotąd uznane przez nasze prawo, może być wytłómaczone tą jedynie okolicznością, że nie zastanawiano się poprzednio nad tem, że liczba mieszkających w Dreźnie rosjan zwiększy się z czasem do takiego stopnia, iż zajdzie konieczna potrzeba posiadania świątyni prawosławnej. Spodziewać się należy,—powiada w końcu *Dresdner Anzeiger*,—że obecnie, gdy budowa tej świątyni ma się ku końcowi, ukończone zostaną także układy wyż wzmiankowane w duchu pomyślnym dla kościoła ruskiego."—Uwagi te są tak jasne, że nie potrzebują wcale komentarzy; co się zaś tyczy samej kwestji, tu dotkniętej, nie ulega najmniejszej wątpliwości, że tutejsze ministerstwo wyznań rozstrzygnie ją na korzyść kościoła ruskiego, gdyż inaczej być nie może.

Zdanie gazety *Dresdner Anzeiger* o powierzchowności zewnętrznej cerkwi ruskiej, jest ze wszech miar słuszne: jako gmach, świątynia ta będzie ozdobą jednej z najpiękniejszych dzielnic stolicy Saksonji. Wzniesiona jest ona w stylu ściśle bizantyńskim. O ile wnosić można z ukończonych dotąd robót, wszystkie części gmachu odrobione będą dobrze i pięknie; wnętrze świątyni przyozdabiane jest płaskorzeźbami i marmurem włoskim; obrazy ikonostasu są zdolnego pędzla, i pod tym względem cerkiew ruska w Dreźnie będzie mogła

rywalizować z najpiękniejszemi z świątyń w Rosji. Buduje się ona za pieniądze ofiarowane przez rozmaite osoby prywatne i w wznoszeniu jej biorą udział najlepsi budowniczowie tutejsi; plan nakreślony został przez budowniczego Bosse, który służył w Rossji i mieszka obecnie w Dreznie; lecz największa praca, największa w tym względzie troska stała się udziałem tutejszego księdza ruskiego, A. T. Rozanowa, człowieka z nadwątlonem zdrowiem, lecz odznaczającego się niezwykłą energją. Powiadają, że budowa świątyni ukończona zostanie ostatnich dni maja i że poświęcenie jej odbędzie się na początku czerwca r. b.; przyjdzie to naturalnie do skutku w takim jedynie razie, jeżeli ukończeniu budowy nie staną na zawadzie jakie okoliczności wyjątkowe, jak np. świętowanie robotników lub coś podobnego.

Co się tyczy towarzystwa ruskiego w Dreznie, zaznajomię waszych czytelników z jego życiem w przyszłych listach, na teraz zaś poprzestanę na przytoczeniu w tym względzie jednego faktu pocieszającego, zależącego na tem, że mieszkający tu rosjanie nie pozostali obojętnymi dla nieszczęścia, które dotknęło w tym roku gubernję samarską. Oprócz ofiar posłanych potrzebującym wprost przez ofiarodawców, otwarte tu były podpisy na korzyść cierpiących głód; ofiary przyjmował ksiądz ruski; zebrano z podpisów około 400 rs., które odesłano natychmiast na miejsce przeznaczenia za pośrednictwem Cesarskiego poselstwa ruskiego. Oprócz tego, jedna z mieszkających tu dam ruskich, pani G., urządziła w tymże celu koncert, w którym, z upoważnienia dyrektora teatrów królewskich w Dreźnie, wzięło udział bezinteresowny kilku artystów i artystek opery tutejszej. Koncert powiódł się, dzięki tej zwłaszcza okoliczności, że przybyło nań wielu rosjan, z tych zaś niektórzy, oprócz opłaty za wejście, złożyli naddatki. Wykonawców koncertu przyjęto dobrze, każdemu artyście i każdej artystce ofiarowano podarunek, po koncercie zaś, pani G. zaprosiła ich, jak powiadają, na wspaniałą kolację. Słowem, koncert miał powodzenie i osiągnął cel zamierzony; niektórzy wszakże z rosjan okazali bardzo słuszne niezadowolenie z tego powodu, że nie podano w gazetach sprawozdania z tego koncertu. W rzeczy samej, zwyczaj ogłaszania sprawozdań o koncertach, balach i t. p., urządzanych w celu dobroczynnym, istnieje wszędzie; w każdym razie nikt nie wątpi wcale, że w wypadku niniejszym, pochodziło to z niewiadomości lub zapomnienia.

Na zakończenie wspomnę, że tu w Dreźnie, tak samo jak w całych Niemczech, ukończono tylko co wybory deputowanych do parlamentu niemieckiego; deputowani wyjechali już do Berlina, gdzie posiedzenia parlamentu otwarte zostały 5-go lutego. O samych wyborach powiem nieco w następnym liście.

TELEGRAMY
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, 7 lutego. Zgromadzenie Narodowe odrzuciło propozycję Say'a w przedmiocie zrudukowania amortyzacji.—Zaprzeczają pogłosce, jakoby książę Aumale miał być mianowany szefem sztabu jeneralnego armji francuzkiej.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Mowa wypowiedziana przez marszałka Mac-Mahona w paryskim trybunale handlowym, wywarła doskonałe wrażenie, szczególniej w stronnictwie republikańskiem. Cierpkie ocenienie tej mowy przez *Union* i ogromna powściągliwość w tonie *Gazette de France* dowodzą, że legitymiści są niezadowoleni z tej mowy. Jednakże rząd sądzi się coraz bardziej zapewnionym o wierności tej frakcji i nie obawia się, iżby mu ona zrobiła zawód w chwili rozpraw jakie wywoła interpelacja Gambetty. Według wiadomości nadeszłych z Paryża, taki zwrot ze strony krańcowej prawicy spowodowany został, w znacznej części, postępami propagandy bonapartystowskiej. Przy tej sposobności powtórzymy, acz z wszelkiem zastrzeżeniem, pogłoskę przesłaną *Timesowi*, według której książe cesarski, syn Napoleona III, zaraz po dojściu do pełnoletności, powróci do Francji.

* Mowa wypowiedziana zeszłego czwartku przez księcia Bismarcka w imieniu cesarza Wilhelma podczas otwarcia parlamentu niemieckiego, rozproszy jak się należy spodziewać, chmury jakie zasłaniały w ostatnich czasach horyzont polityki europejskiej. Ostatni okres tej mowy wyraża uczucia i wróżby stanowczo pokojowe, a mówiąc o stosunkach Niemiec z państwami zagranicznemi, kanclerz powściągnął się od wszelkich oświadczeń mogących przypominać mniej lub więcej groźby, acz pośrednie, zawarte w niedawnych artykułach zamieszczonych w ministerjalnych organach berlińskich. Jest tam wprawdzie kwestja o „dążnościach stronnictwa mającego na celu zawichrzenie pokoju," lecz książę Bismarck tylko nadmienia o tem, ażeby wyrazić „przekonanie," iż takie dążności nie zatrwożą rządu—a to „przekonanie" stosuje się, jak zobaczymy, do *wszystkich* rządów bez wyjątku, odnośnie do ich starań o utrzymanie pokoju i do ich ufności wzajemnej. Oświadczenie to jest najzupełniej upewniającem. Bezwątpienia, oświadczenie to przypuszcza jako warunek konieczny, iż żaden z rządów nie przyjmie na siebie solidarności z przedsięwzięciami ultramontanizmu, gdyż nie ma prawie potrzeby dodawać, że te to właśnie przedsięwzięcia miał na widoku pierwszy minister cesarza Wilhelma, gdy wspomniał o dążnościach pewnego stronnictwa, zmierzającego do zakłócenia pokoju. Lecz widocznem jest także, iż podejrzenia o solidarność nie mogą już być skierowane przeciw gabinetom, do których poprzednio były stosowane, zwłaszcza po zobowiązaniach jakie one przyjęły i po dowodach jakie złożyły we względzie szczerości tych zobowiązań. Z drugiej znów strony, oświadczając, iż „dążności" wspomnione nie zdołają zamącić „zobopólnego zaufania" pomiędzy rządami, książę kanclerz zdaje się już tem samem zobowiązywać się, iż nie będzie składał odpowiedzialności na gabinety państw innych za agitacje ultramontańskie jakie mogą wyniknąć w nich, pomimo, iż uczynią wszystko na co tylko pozwalają ustawy obowiązujące w tych państwach, w celu zrucenia z siebie odpowiedzialności za takie agitacje. Trudno byłoby w istocie nadać inne znaczenie owej manifestacji w mowie kanclerza, dotyczącej „wzajemnego zaufania." Na domiar zaś, co szczególniej powiększa doniosłość zapewnień pokojowych w mowie rzeczonej, to okoliczność, iż one mieszczą się tam pod opieką przyjacielskiego porozumienia z Austrją i Rosją—a opierając się na takiej postawie, pokój Europy powinien być uważany jako ustalony trwale i jako zabezpieczony wszechstronnie przeciwko wszelkim przedsięwzięciom zawichrzeń, z którejkolwiek by one pochodziły strony.

* Zdaje się być pewnem, że jenerał Moriones podał się w tych dniach do dymisji, dając za powód niepodobieństwo przedsiębrania kroków zaczepnych w prowincji tak zaburzonej jak Biskaja i to z czternastu tysiącami wojska, przeciwko dwudziestu ośmiu tysiącom karlistów. Marszałek Serrano nie przyjął dymisji Morionesa i przyrzekł mu posiłki. W tej chwili, dzięki tym posiłkom, przysłanym z Katalonji, Aragonji, Kastylji i z Madrytu, armja północna liczy około trzydziestu tysięcy żołnierzy, z któremi Moriones sprobuje dać odsiecz miastu Bilbao. Zadanie to nie będzie łatwem, gdyż karliści gromadzą swoje siły na wszystkich przejściach prowadzących do tego miasta i zajmują tam pozycje potężne, które ułatwiają niezmiernie oblegającym odpierać skutecznie wojska na odsiecz idące.

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Wersal, 5 lutego.* Na dzisiejszem posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego, przy obradach nad nowem prawem podatkowem, postanowiono 340 głosami przeciwko 329 rozpocząć niezwłocznie rozprawy nad przedstawioną przez p. Leona Say poprawką, podług której kwota przeznaczona na amortyzację długu publicznego zmniejszoną być ma o 50 miljonów franków.

* *Wersal, 6 lutego.* Na dzisiejszem posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego, p. Buffet obrany został ponownie prezesem 348 głosami; p. Leon Say otrzymał 246 głosów.—Komisja dla wstępnego roztrząśnięcia budżetu na 1875 rok, złożona jest z 18 członków prawicy i 12 członków lewicy. Komisja zamianowana dla rozpoznania projektów do praw konstytucyjnych, oświadczyła się przeciwko zaprowadzeniu pośredniego prawa wyborczego, podług którego mający prawo głosowania obierać mają nasamprzód wyborców a ci ostatni dopiero deputowanych.—W dalszym ciągu dzisiejszego posiedzenia pp. Martel, Benoist d'Azy, Goulard i Chaband Latour obrani zostali wice-prezesami Zgromadzenia Narodowego.—Podług obiegających tu pogłosek, książę Aumale zamianowany być ma szefem sztabu głównego, który uorganizowanym będzie na wzór wielkiego sztabu jeneralnego pruskiego.

* *Wiedeń, 6 lutego.* Podług otrzymanej przez *Neue Freie Presse* depeszy z Konstantynopola pod datą dzisiejszą, najstarszy syn sułtana, książę Yuszuf-Iszedin-Effendi, zachorował niebezpiecznie na szkarlatynę.

* *Rzym, 5 lutego.* Izba deputowanych nie przyjęła podanej przez jenerała Lamormora prośby o pozwolenie na złożenie swego mandatu i udzieliła mu tylko 2 miesięczny urlop.

* *Rzym, 5 lutego.* Z powodu rezolucji izby deputowanych, na mocy której odrzuconem zostało zaprowadzenie obowiązkowego uczęszczania do szkół, minister wychowania publicznego, p. Scialoja podał się do dymisji. Podług doniesienia *Opinione*, król nie powziął jeszcze ostatecznej decyzji co do przyjęcia lub odrzucenia prośby o dymisję p. Scialoja.

* *Rzym, 6 lutego.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, prezes ministrów, p. Minghetti oznajmił, iż król przyjął prośbę o dymisję ministra wychowania publicznego, p. Scialoja, oraz, iż minister spraw wewnętrznych, hr. Cantelli kierować będzie tymczasowo sprawami ministerstwa wychowania publicznego.

* *Haga, 7 lutego.* Podług wiadomości urzędowych z Atchinu z dnia 1 lutego, oddział wojsk niderlandzkich, wysłany na rekonesans, atakowany został przez nieprzyjaciela i stracił trzech ludzi w zabitych i 18 w ranionych. Trzy prowincje zdają się być skłonnemi do poddania się, skoro zapewniono im swobodę wyznania. Nowe posiłki dla wojsk niderlandzkich nie są już potrzebne. Cholera zmniejsza się już.

* *Londyn, 5 lutego.* Jenerał Wolseley donosi pod 24 stycznia z przylądka Coast-Castle, iż król aszantów przyjął postawione mu warunki pokoju, podług których zobowiązał się zapłacić 200,000 funt. szt. Uwolniono już wszystkich europejczyków, którzy wzięci byli do niewoli.

* *Londyn, 7 lutego.* Podług obiegających tu pogłosek, p. Gladstone podał się już do dymisji. Dotychczas obranych zostało 484 członków parlamentu, z których 255 należy do stronnictwa konserwatywnego i 229 do liberalnego. Liczba uzyskanych przez konserwatystów nowych kandydatów wynosi 71, podczas gdy liberalni uzyskali tylko 27 nowych kandydatów.

* **Posłuchanie u cesarza chińskiego.** Podawane przez gazety zagraniczne urzędowe sprawozdanie chińskie o posłuchaniu, jakie niedawno udzielone było przez cesarza chińkiego ambasadorom cudzoziemskim w Pekinie, uderza ową kłamliwością dziecinną, za pośrednictwem której chińczycy chcą podtrzymać swą godność. „Od czasu wstąpienia na tron jego cesarskiej mości"—powiedziano w tem sprawozdaniu—„spokojność i zamieszki szły kolejno zwykłym porządkiem i usposobienie publiczne uspokoiło się. O posłuchaniu ambasadorów cudzoziemskich powiemy, że początkowo chcieli przybyć w lektykach, przez wielką bramę pałacową i wejść do sali przyjęć ze szpadami przy boku. Wymagali oni, aby cesarz zstąpił z tronu i własnoręcznie przyjął od nich pisma wierzytelne; lecz kiedy sekretarz państwa, Wen-Chsiong, rozbiwszy na drobne kawałki swą filiżankę z herbatą, wystąpił przeciw temu z ważnemi zarzutami, ułożono się, że posłuchanie odbędzie się w Tszu-Kuang-Ko, szóstego dnia, szóstego miesiąca. W przeddzień posłuchania urządzoną była w Tsung-li-Jaman repetycja ceremonji, która przeszła na gwarliwych rozmowach i śmiechu; w ogóle nie zwrócono na nią wielkiej uwagi. W dzień przyjęcia, cała straż nadworna stała u zachodniej bramy parku, w świetnych mundurach i z obnażonemi szablami. Reprezentanci Francyi, Ameryki, Wielkiej Brytanji, Rosji, Prus i Austrji, ogółem 12 osób, z sześciu rozmaitych krajów—otrzymali pozwolenie mienia przy boku szpad, i przeprowadzeni zostali przez naczelników departamentów do bram parku. Po przybyciu do sali tronowej, mistrze ceremonij przeprowadzili cudzoziemców do stopni tronu. Skoro jego cesarska mość zasiadł na tronie, ambasadorowie zostali podprowadzeni do cesarza i dokonali obrzędu skłonienia głowy, lecz nie przyklękali. Na stopniach tronu znajdował się żółty stolik, do którego przybliżali się ambasadorowie, koleją starszeństwa, dla odczytania swych pism wierzytelnych. Przed wszystkimi stał poseł angielski. Przeczytawszy słów kilka, zaczął drżeć od stop do głowy i nie był w stanie dokończyć czytania. Cesarz zapytał się: „Czy zdrów jest wasz monarcha?" — Lecz ten nie mógł dać żadnej odpowiedzi. Cesarz zapytał znów: „Prosiliście o pozwolenie widzenia mnie niekiedy: co pragniecie mi powiedzieć?" Lecz ambasador znów nie był w stanie dać odpowiedzi. Następnie należało doręczyć pismo wierzytelne, lecz podając takowe, ambasador dwukrotnie upadł na ziemię i nie mógł wypowiedzieć ani jednego wyrazu. Wyśmiał go za to książę Kung, wykrzyknąwszy głośno w obec całego dworu: „tchórz" i rozkazał go sprowadzić ze stopni tronu. Ambasador nie mógł sam iść; oblewając się potem i ciężko dysząc, usiadł na podłodze. Pozostali jego towarzysze kiwali głowami i szeptali coś między sobą. Przyszła pora zabierać się do obiadu, a oni ciągle stali jeszcze na miejscu w bezwładności, a następnie rozeszli się w nadzwyczajnem wzruszeniu. Książę Kung rzekł im: „Nie chcieliście wierzyć, że nie łatwo znajdować się przed obliczem jego cesarskiej mości; cóż powiecie teraz? Wasze postępowanie zwie się u chińczyków tchórzliwością i będzie wyśmiane przez całe państwo." „Podczas posłuchania" dodaje sprawozdanie „tron był odległy od ambasadorów tylko o kilka kroków, a jednakże ambasadorowie, podług ich własnego zeznania, nie widzieli niebieskiego oblicza cesarza. Wszyscy powiadają, że bezwątpienia była przed nimi jakaś istota boska, która wywołała w nich taki strach i przerażenie." (*Rusk. Wied.*).

Redaktor, **Mikołaj Berg.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa
dnia 28 stycznia (9 lutego).

Widowiska.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH. — We środę,—*w teatrze wielkim:* opera **Il Trovatore (Trubadur),** przez artystów włoskich; abonament zawieszony;— *w teatrze rozmaitości:* komedje **Emancypowane; Zbudziło się w niej serce;** we czwartek, — *w teatrze wielkim:* trajedja **Romeo i Julja;** w piątek,—*w teatrze wielkim:* opera **Il Trovatore,** przez artystów włoskich; abonament zawieszony;— *w teatrze rozmaitości:* komedje **Skąpiec; Marcowy kawaler;** w sobotę, — *w teatrze wielkim:* opera **Mosè (Mojżesz),** przez artystów włoskich; abonament zawieszony;—*w teatrze rzomaitości:* komedje: 1-szy raz, **Nadzieje; Majster i czeladnik; O chlebie i wodzie;** w niedzielę,— *w teatrze wielkim:* balet **Meluzyna;** — *w teatrze rozmaitości:* komedje **Nadzieje; Było to pod Wagram; Waza na stole!.**

WIELKI TEATR. — *Dziś,* w poniedziałek, opera tragiczna w 3 aktach, **Norma,** przez artystów włoskich; abonament zawieszony. — Początek o godzinie 7 i pół. — *Jutro,* we wtorek, trajedja **Mazepa.**—*Wczoraj,* było osób 877.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś,* w poniedziałek, dramat w 4 aktach, **Czarne djabły.** — Początek o godzinie 7 i pół. — *Jutro,* we wtorek, opery **Lischen i Fritzchen; Verbum nobile;** balet **Wesele w Ojcowie.**—*Wczoraj,* było osób 792.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie,* od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

TIVOLI. — *Dziś i codziennie,* **Podwójny Koncert słynnych śpiewaków** z Wiednia panny Kossari i p. Lebourd, i **orkiestry węgierskiej** pod przewodnictwem Karola Baloga. — Początek o godzinie 7 i pół.—Wejście kop. 30.

Przyjmowanie chorych.

Profesorowie Warszawskiego Uniwersytetu, w prowadzonych przez siebie klinikach, udzielają chorym przychodnim pomocy lekarskiej bezpłatnie, w następujące dnie i godziny:

W chorobach chirurgicznych, codziennie od godziny 12 do 1, w szpitalu Ś-go Ducha. — Profesor *Girsztowt.*

W chorobach chirurgicznych, we środy i soboty od godziny 9 do 10, w szpitalu Dzieciątka Jezus. — Profesor *Kosiński.*

W chorobach wewnętrznych, codziennie od godziny 11 do 12, w szpitalu Świętego Ducha. — Profesor *Lambl.*

W chorobach wewnętrznych, we środy i piątki od godziny $11\frac{1}{2}$ do $12\frac{1}{2}$, w szpitalu Dzieciątka Jezus. — Profesor *Andrejew.*

W chorobach wenerycznych i skórnych nie wenerycznej natury, we środę i w niedzielę od godziny 11 do 12, oraz w cierpieniach gardła wenerycznej i nie wenerycznej natury, we wtorki i piątki od 11 do 12, w szpitalu Ś-go Łazarza. — Profesor *Trautvetter.*

W chorobach ocznych, codziennie od godziny 1 do 2, w szpitalu Ś-go Ducha. — Docent *Wolfring.*

Przyjmowanie chorych przychodnich na poradę bezpłatną
„w szpitalu Dzieciątka Jezus"

(wejście przez drzwi główne od placu Dzieciątka Jezus)

Choroby wewnętrzne: Dr *Pogorzelski* każdodziennie od godziny 9 do 10 rano.

Choroby zewnętrzne: Dr *Orłowski* każdodziennie od godz. 10 do 11 rano.

Choroby organów moczo-płciowych:

Dr *Orłowski* we wtorki, czwartki i soboty od godziny 11 do $11\frac{1}{2}$ rano.

Dr *Wszebor* w poniedziałki, środy i piątki od godziny 11 do $11\frac{1}{2}$ rano.

Przyjmowanie chorych
„W szpitalu świętego Rocha."

Codziennie od godziny 9-ej do 10-ej zrana, głównie zaś:

Choroby zewnętrzne —Dr *Stankiewicz.*

Choroby wewnętrzne —Dr *Obrębski.*

* W dniu 27 (8) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 41, wyzdrowiało 15, umarło 7, pozostało 1898 (mężczyzn 915, kobiet 983), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 191, kobiet 190.

Przyjechali:—Nadzwyczajny poseł i minister pełnomocny przy dworze Cesarskim Austrjacko-Węgierskim, tajny radca *Nowikow,* z Wiednia; — jenerał-majorowie: *Essen,* z Berlina, *Tokmaczew* i *Bućkowski,* z Lublina; — rzeczywisty radca stanu *Czystowicz,* z St. Petersburga.

Wyjechali: —Jenerał-lejtnant *Schernwal,* do Iwangorodu;—Nadzwyczajny poseł i minister pełnomocny przy dworze Cesarskim Austrjacko-Węgierskim, tajny radca *Nowikow,* do St. Petersburga;—dymisjonowany jenerał-major *Olenin,* do Wilna;—rzeczywisty radca stanu *Antipow,* do St. Petersburga.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ
dnia 28 Stycznia (9 Lutego) 1874 roku.

		Żądano Rs.	Żądano k.	Płacono R.	Płacono k.
Weksle.					
Berlin . . . 100 Tal.	2 m.	108	45	108	15
„ . . . „	8 d.	108	67 1/2	108	5 1/2
Gdańsk . . . „	2 m.	108	30	108	—
Hamburg . . . 300 B. Mk.	2 m.	—			
Londyn . . . 1 Ft. Szter.	3 m.	7	30	7	28
„	kr. ter.	7	31	7	29
Paryż . . . 300 Frank	10 d.	87	30	87	—
„	„	87	30	87	—
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A.	2 m.	95	85	—	—
„ . . . à vista		96	60	96	15
Petersburg . . 100 Rsr.	3 m.	98	25	—	—
„ . . . „	3 d.	100	—	—	—
Moskwa . . . „	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.					
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125		—	—	143	50
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100					
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę		88	50	87	75
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.		—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztuke		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100		68	—	67	50
Akcje „ „ po 500 rs.		—	—	72	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100		114	25	113	25
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100		101	—	—	—
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.		—	—	—	—
Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100		—	—	100	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.		—	—	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250		—	—	—	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125		—	—	127	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500		—	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje cząstkowe z 1835 złp. 500 za sztukę		—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. lit. A. po złp. 300 sztukę		—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę bezuponu		—	—	—	—
Dowody Komisji Centr. Likw. za rs. 100		—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100		94	50	94	20
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 [1]		93	85	93	55
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 [2]		92	80	92	50
5% Listy Zastawne miasta Warszawy [3]		89	—	88	70
„ „ „ II Serja		87	90	87	60
5% Listy Zastawne miasta Łodzi [4]		—	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 [5]		79	50	79	20
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100		—	—	—	—
i pożyczka rosyjska Stiglitza z 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100		97	55	96	75
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	—	101	—
„ Sierpniowe za rs. 100		—	—	100	50
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100		166	—	—	—
ditto ostęplowana					
„ „ „ 1866 rs. 100		167	—	166	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie		—	—	—	—

[1]) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. — k. 52 8/9.

[2]) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs.— k. 65 5/18.

[3]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. 1 k. 77 7/9.

[4]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. 1 k. 37 1/2.

[5]) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. — k. 75 5/9.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ

N. D. 396. Sąd Policji Poprawczej w Siedlcach. Władysława Wolskiego Rzewuskiego mieszkańca wsi Suchodół Wielki, gminy Mowry za niedozwolone leczenie z mocy art. 576 K. K. G. i P. na karę pieniężną rs. 10 z oddaniem pod dwuletni dozór policyjny skazał, i o wymierzeniu tej kary w pismach rządowych publicznych ogłosić postanowił, a to na mocy wyroku swego z dnia 2 (14) Czerwca 1873 r.

Siedlce d. 5 (17) Stycznia 1874 r.

N. *D. 698. Sędzia Komisarz masy upadłości Zeliga Landsberg.*

Wzywa wierzycieli tejże masy, ażeby się w d. 2 (14) Lutego r. b. o godzinie $6^1/_2$ z południa w miejscu posiedzeń Trybunału Handlowego w Warszawie, przy ulicy Długiej pod Nr. 549 osobiście lub przez pełnomocników niezawodnie stawili, a to celem podania potrójnej listy kandydatów na Syndyków tymczasowych. Nadmienia się że niestawający poczytani będą za podzielających zdanie stawających.

Warszawa d. 22 Stycz. (3 Lutego) 1874 r.
A. Balicki.

OTWARCIE SPADKOWE,
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. *699. Pisarz Sądu Pokoju w Błoniu.*

Ogłasza że po śmierci Rozalji z Rautensztrauchów Berendt, w dniu 4 (16) Stycznia 1873 roku nastąpionej, wierzycielki sumy rs. 4,537 kop. 50 w dziale czwartym (dz. IV) wykazu hypotecznego, na nieruchomościach w Błoniu a mianowicie:

Na nieruchomości Nr. 80 (policyjny) i Nr. 19 repertorji pod Nr. 2 lit. A; na nieruchomościach zaś Nr. 111 (policyjny) i Nr. 22 repertorji pod Nr. 1 także lit. A zabezpieczonej; otworzył się spadek, do ukończenia którego ostateczny termin wyznaczony został w Kancelarji mojej na dzień 3 (15) Sierpnia 1874 roku.

Błoń d. 25 Stycznia (6 Ltuego) 1874 r.
W. Kamiński.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 446. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Ddnia 11 (23) Lutego r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytacja in minus, przez opieczętowane deklaracje na roboty około rozebrania i ustawienia według nowego kierunku sztachet żelaznych, egzystujących przed Arsenałem na Nalewkach w Warszawie, dla swobodniejszego przejazdu z ulicy Bielańskiej na Nalewki, od sumy kosztorysowej na rs. 1,366 obliczonej, w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębierstwo, złoży w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, wraz z kwitem Kasy Ekonomicznej m. Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 140 i na koszta ogłoszenia rs. 12,

Warunki są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dnie świąteczne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się robót około rezebrania i ustawienia według nowego kierunku sztachet żelaznych egzystujących przed Arsenałem na Nalewkach w Warszawie, za sumę anszlagową wynoszącą rs. 1,366 (wydisać literami), i odstępuję od takowej procentów N. N. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Ekonomicznej m. Warszawy vadium w ilości rubli srebrem 140 i na koszta ogłoszenia rsr. 12 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia N. N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

Warszawa d. 14 (26) Stycznia 1874 r.

N. D. 692. Magistrat Miasta Warszawy.

Dnia 18 Lutego (2 Marca) r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w Magistracie licytacja *in plus* przez opieczętowane deklaracje, na dwuletnie t. j. od d. 20 Marca (1 Kwietnia) r. b. do tegoż dnia i miesiąca 1876 r., wydzierżawienie od rs. 450 (wyraźnie rubli czterysta pięćdziesiąt) posesji Nr. 1664 przy ulicy Mokotowskiej w Warszawie,

Interesanci złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, na ręce p. o. Prezydenta miasta, opieczętowane deklaracje bez skrobań i poprawek na stemplu ceny kop. 70 podług wzoru niżej zamieszczonego.

Warunki przejrzane być mogą w Magistracie w godzinach biórowych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z d. . . . deklaruje zadzierżawić posesję Nr. 1664 w Warszawie, przy ulicy Mokotowskiej, na lat dwa t. j. od d. 20 Marca (1 Kwietnia) r. b. do tegoż dnia i m-ca 1876 r. ofiarując za dzierżawę roocznie N. N. (wypisac literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej m. Warszawy vadium rs. 45 i na koszta ogłoszenia rs. 15 załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia .... Mca . . . . i roku.

(podpisać wyraźnie Imię i Nazwisko).

Warszawa d. 23 Stycz. (4 Lutego) 1874 r.

N. D. 691. Magistrat Miasta Warszawy.

Dnia 21 Lutego (5 Marca) r. b. o godzinie 2 w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja głośna in plus na trzyletnie to jest 1874, 1875 i 1876 do 1 (13) Stycznia 1877 r. wydzierżawienie miejsca pod altanę do sprzedaży wody sodowej, mleka, pieczywa i owoców, w parku Aleksandrowskim na Pradze, od sumy dzierżawnej po rs. pięćdziesiąt sześć kop. dwadzieścia pięć rocznie w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania o takową dzierżawę, zgłoszą się w czasie i miejscu wyżej oznaczonym wraz z kwitem kassy Głównej ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże kassie wadium w ilości rs 15 i na kosztaogłoszenia rs 12, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa d. 25 Stycznia (6 Lutego) 1874 r.
1—3.

N. D. 393. Rząd Gubernialny Suwałkski.

Niniejszem popaje do wiadomości publicznej, że w biurze tegoż Rządu Gubernialnego odbywać się będzie w dniu 14 (26) Lutego roku bieżącego, o godzinie 12 w południe licytacja na dostawę umundurowania, niektórych przedmiotów, uzbrojenia, oraz przedmiotów uprzęży dla koni, dla niższych stopni Straży Ziemskiej Suwałkskiej gubernji, odpowiednio do istniejących form, na przeciąg 1874 roku, mianowicie:

a) Mundurów dla starszych strażników 46,
b) Mundurów dla młodszych strażników 189.
c) Sukiennych spodni 235.
d) Kitel 235
e) Letnich spodni 235.
f) Kortowych płaszczy 235.
g) Baszłyków 25.
h) Temlaków 233.
i) Sznurów do rewolwerów 230.
k) Toreb do karmienia koni 34.
(l) Szczotek do czyszczenia koni 34.

Licytacja rozpocznie się na każdy zupełny komplet umundurowania, od sumy szacunkowej 34 rs. 50 k. naznaczonej w tym celu, podług oszacowania: munduru dla starszego i młodszego strażnika na 8 rs. 92 kop., sukiennych spodni na 7 rs. 74 kop., kitki na 2 rs. 64 kop., letnich spodni na 1 rs. $52^1/_2$ k. i płaszcza na 13 rs. $67^1/_2$ kop., czyli od sumy 8107 rs. 50 kop za całe umundurowanie, z tem że przedsiębiorca utrzymujący się przy licytacji, obowiązany będzie także dostarczyć baszłyki, jak również przynależytości do uzbrojenia i przedmioty końskie powyżej szczegółowo wymienione, za ogólną sumę 223 rs. $87^1/_2$ kop. obliczoną podług cen szacunkowych zeszłorocznej dostawy, to jest po 1 rs. $17^1/_2$ kop. za każdy, a za pozostałe przedmioty na zasadzie **Najwyżej** zatwierdzonych normalnych cen, mianowicie: za każdy rzemienny temlak po 10 kop., sznur do rewolweru po 70 kop. torbę 10 kop. i szczotkę 20 kop., z których to cen odciągnięty zostanie procent, odpowiednio cen zadeklarowanych na dostawę umundurowania.

Konkurenci, którzy życzą brać udział w licytacji, obowiązani są przed rozpoczęciem takowej nadesłać lub złożyć osobiście w biórze Rządu Gubernialnego deklarację w opieczętowanych kopertach, na papierze stemplowym ceny 70 kop. w których ma być wyszczególniona cena za jaką obowiązują się przyjąć na siebie dostawę umundurowania że zobowiązaniem się przytem, dostawić baszłyki, jak nie mniej przedmioty do uzbrojenia oraz dla koni za ogólną sumę 223 rs $87^1/_2$ kop., za odliczeniem od takowej procentu w stosunku ustępstwa zrobionego przy licytacji na umundurowanie. W deklaracjach tych nie dozwala się żadnych podskrobywań lub poprawek.

Po rozpieczętowaniu kopert z deklaracjami, w Biórze Rządu Gubernialnego odbędzie się pomiędzy konkurentami którzy stawią się osobiście, przetarg, poczynając od najniższej sumy, jaka się okaże zadeklarowaną w złożonych deklaracjach:

Vadium powinno być złożone przy licytacji w stosunku $^1/_{10}$ części sumy szacunkowej, to jest 834 rs. w gotowiźnie lub biletami Kredytowemi instytucji Królestwa Polskiego lub też innych części Cesarstwa, a po ukończeniu licytacji, i to nie później jak w dwa dni, ma być dokompletowane wstosunku $^1/_5$ części tej sumy, za jaką podejmą się przedsiębiorcy wziąść dostawę.

Szczegółowe warunki w przedmiocie tej dostawy, niezależnie od okazania ich przy rozpoczęciu licytacji, mogą być do czasu rozpoczęcia licytacji dawane do przeglądania konkurentom, codziennie, oprócz świąt i dni galowych, w wydziale Wojskowo-Policyjnym Rządu Gubernialnego Suwałkskiego.

Suwałki dnia 8 Stycznia 1874 r.

Wzór do deklaracji,
mającej się złożyć przez konkutentów
Rządowi Gubernialnemu.

Вслѣдствіе объявленія Сувалкскаго Губернскаго Правленія отъ 5-го Января 1874 года за № 258 объ имѣющихъ производиться торгахъ на поставку обмундированія съ нѣкоторыми аммуничными вещами и принадлежностями конскаго снаряженія для земской стражи по сроку 1874 года, симъ заявляю, что обязываюсь принять на себя поставку означеннаго обмундированія съ платою мнѣ отъ казны за каждый комплектъ его по (писать сумму цифрами и прописью), а за башлыки равно принадлежности аммуничныя и конскаго снаряженія вообще 223 руб. $87^1/_2$ к. съ отчисленіемъ изъ этой послѣдней суммы процента соразмѣрно уступкѣ, сдѣланной мною при торгахъ по обмундированію, и съ соблюденіемъ всѣхъ условій, предписанныхъ для этой поставки торговыми кондиціями.

Въ видѣ временнаго поэтому подряду залога, прилагаю наличныхъ денегъ (столько то) или же такіе то билеты ать цифрами и прописью.)

Мѣсто постояннаго моего жительства въ N. N. мѣсяца дня 1874 года (подписать четко имя и прозваніе).

N. D. 690. Kurator Szpitala Ś go Łazarza

Podaje do publiczaej wiadomości, że w dniu 7 (19) Lutego r. b o godzinie 11-ej z rana, w kancelarji tegoż szpitala odbędzie się głośna in plus licytacja na sprzedaż starego aptecznego aparatu składającego się z pieca żelaznego i rozmaitych przyrządów miedzianzch, cynowych i żelaźnych.

Warszawa d. 25 Stycznia 1874 r.

N. D. 702. *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Jana Kurzykowskiego w mieście okręgowem Łęczycy zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teofila Tomickiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 1.050 z procentem 5% od dnia 12 (24) Czerwca 1863 r. i kosztów od Józefa Bajkowskiego obywatela właściciela dobr ziemskich Fułki z przyległościami Wilczyce i Wilkowia w okręgu Zgierskim gubernji Warszawskiej położonych, w tychże dobrach zamieszkałego, protokołem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Kr. Pols. w d. 29 Grudnia 1864, (10 Stycznia 1865 r.) sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaaresztowane zostały:

DOBRA ZIEMSKIE

Fułki, z przyległościami Wilczyca i Wilkowia, z wsiami kolonjalnemi w okręgu Zgierskim, powiecie Łęczyckim gubernji Warszawskiej pod jurisdykcją Sądu Pokoju okręgu Zgierskiego, w gminie własnej Fułki położone, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Józefa Bajkowskiego należące i w jego posiadaniu zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, ogólnej rozległości około włók 52 czyli dziesiatyn 798, mające, z tych lasu iglastego około włók dwóch.

Na gruncie powyższych dóbr są następujące budowle wieś i folwark Fułki.

1. Dwór masiv murowany parterowy dachówką kryty jeden komin murowany mający.
2. Dom z drzewa gontami kryty, jeden komin murowany mający.
3. Dom z drzewa parterowy gontami kryty, jeden komin murowany mający.
4. Bhlevy i kurniki z drzewa gontami kryte.
5. Stodoła z drzewa słomą kryta, a okapy gontami pobite mająca.
6. Stodoła z drzewa w części słomą, a w części gątami kryta, w której jest sieczkarnia parokonna urządzona.
7. Owczarnia z drzewa słomą kryta.
8. Spichrz, stajnia i wozownia z drzewa, słomą i gontami kryte.
9. Obórka z drzewa słomą kryta.
10. Obora z drzewa słomą i gontami kryta.
11. Gorzelnia z drzewa gontami kryta, dwa kominy murowane mająca, w której mieści się maszyna Pistorjusza na $13^1/_2$ korcy zacieru, z wszystkiemi przyzwoitemi, narzędziami i utensyliami do ruchu potrzebnemi, i obecnie jest w biegu.
12. Ogród fruktowy i warzywny mieszczacy w sobie drzew owocowych różnego gatanku i wieku, około sztuk 250 i wiele innych krzewów.
13. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem i kubłem.
14. Gołębnik na słupie drewnianym, w ziemię wkopany.
15. Młyn wodny z drzewa gontami kryty o 2 gankach.
16. Dom mieszkalny z drzewa słomą pokryty, w tym mieszka Jan Jakubowski pod tytułem dzierżawy i takowy dzierzawi za opłatą rocznie rs. 100, i dworowi rs. 30 od Józefa Czajkowskiego posiadacza zastawnego za sumę, rs. 1,500.
17. Karczma z drzewa słomą kryta w której mieszka Maciej Zawadzki szynkarz który szynkuje trunek Michała Szultza propinatora ogólnego w tych dobrach z 20 garnca, ma do tego dodane morgę ziemi do chwilowego użytku. W wsi tej są osiedli: Franciszek Fabjan Łukasz Zając, Wojciech Jukóbowski, Szczepan Kochanowski, którzy dawniej pobierali od dworu po trzy składy każdego zboża, i na kartefle po pół morgi roli, i pomieszkanie za to odbrahiali dworowi od Ś-go Wojciecha do Ś-go Michała po dni trzy w tydzień pieszą, a w dni zimowe po dwa dni, Wojciech Sufik posiada 5 morgów grunta i odrabia jak powyżsi dworowi robociznę pieszo, prócz powyższych do uprawy gruntów dwór utrzymuje ratai 6-ciu, fornali 3-ch, owczarza i borowego, którym płaci zasług rocznie po rs. 18, i ordynarji w zbożu po korcy $9^1/_2$, znajduje się również na gruncie inwentarz żywy jako to: wołów par 6, koni fornalskichp ar 4, owiec sztuk 120, krów 8, zrebaków 4, a inwentarz martwy: pługów 6, bron tyleż, wozów 3 i inne drobne.
18. Dom z drzewa okrokwiony bez dachu niewykończony.
19. Domów 4 z drzewa jeden dwojaki, jeden trojaki i dwa czworaki zwane, gontami dwojaki kryte, a inne słomą poszyte.
20. Stodołek dwie słomą krytych.
21. Oborek z drzewa 4, słomą kryte, po dwie pod jednym dachem.

Wieś Kolonjalna Wilczyca.

W tej jest osiadłych 35 czynszowników z imion i nazwisk oraz ilość posiadającego gruntu, niemniej powinności i opłacanego czynszu po szczególe w akcie zajęcia wymienionych. Karczma w tej wsi jest z drzewa słomą poszyta i w tej mieszka Michał Szultz który szynkuje trunek ogólnego propinatora Szultza za 20 garniec, i ma dodane pół morgi ogrodu.

Wieś Kolonjalna Wilkowia.

Zabudowania w tej znajdują się:

Karczma z drzewa słomą poszyta, w tej mieszka Piotr Kruszel który szynkuje trunek od propinatora ogólnego za 20 garniec, ma do tego morgę gruntu, i pół morgi ogrodu.

22. Stodołka z drzewa słomą pokryta.
23. Kuźnia z drzewa deskami kryta.

Kolonistów jest 21 z imion i nazwisk oraz ilość gruntu i opłatę uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

W dobrach tych znajduje się obfita kopalnia torfu nawet zbyteczna nad potrzeby gruntowe. Nadto są stawy i woda przebieżna w ryby różnego gatunku zaopatrzona. Propinację w tych dobrach zadzierżawił z trzech karczem Michał Szultz który rocznie opłaca dworowi po rs. 270.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teofila Tomickiego Patrona w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału Cywilnego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Heljodorowi Janiszewskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Zgierskiego w mieście Łodzi urzędującemu na ręce własne.
2. Marcinowi Karólak Wójtowi gminy Fułki we wsi Wilczycy kancelarję utrzymującemu na ręce własne.

Obudwom d. 31 Grudnia (12 Stycznia) 1864/65 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr d. 4 (16) Stycznia 1865 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod № 549 o godz. 10 z rana, d. 1 (13) Marca 1865 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teofil Tomicki Patron przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 11 (23) Stycznia 1865 r.
Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Gubernji Warszawskiej w Warszawie d. 11 (23) Stycznia 1865 r.
Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, do przedaży powyżej wymienionych dóbr ułożonych, Trybunał Cywilny Gub: Warszawskiej w Warszawie wyrokiem zapadłym d. 29 Marca (10 Kwietnia) 1865 r., termin do przygotowawczego przysądzenia tychże dóbr wyznaczył na d. 22 Kwietnia (4 Maja) r. b., w którym to terminie pomienione dobra Fułki z przyległościami popierającemu sprzedaż Teofilowi Tomickiemu Patronowi przygotowawczo za rs. 15,000 przysądzone zostały, następnie tenże Trybunał Cywilny Gub. Warszawskiej w Warszawie wyrokiem zapadłym w tymże dniu 22 Kwietnia (4 Maja) r. b., termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Fułki z przyległościami wyznaczył na d. 4 (16) Listopada 1865 r., który się odbędzie w tymże samym Trybunale Cyw: Gub: Warszawskiej w Warszawie, w domu pod № 549 posiedzenia swe odbywającego w Wydziale I o godz. 10 z rana.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 15,000, lub też $^2/_3$ części taxy jaką biegli wykażą.

Warszawa d. 23 Kwietnia (5 Maja) 1865 r.
Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu terminu przygotowawczego przysądzenia wierzyciel Jan Kurzykowski zaniechał dalszego popierania przedaży dóbr Fułki z przyległościami, przeto Trybunał Cywilny tutejszy wyrokiem z dnia 24 Września (6 Października) 1873 r. podstawił Stanisława Zalewskiego Obrońcę przy Senacie w Warszawie pod N. 590 zamieszkałego wierzyciela sumy rs. 6,000 z procentem do dalszego popierania przedaży rzeczonych dóbr Fułki z przyległościami. dawniej w okręgu Zgierskim powiecie Łęczyckim gubernji Warszawskiej, a obecnie w tymże powiecie Łęczyckim gubernji Kaliszkiej, położonych, od Którego Leon Krysiński Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Kr. Pols. w Warszawie pod Nr. 489c zamieszkały działa, i u którego to Obrońcy subrogowany wierzyciel Stanisław Zalewski ma obrane do tego interesu zamieszkanie.

Następnie zaś rzeczony Trybunał wyrokiem dniu 24 Stycznia (5 Lutego) 1874 r. zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Fułki z przyległościami wyznaczył na dzień 28 Lutego (9 Marca) 1874 r godzinę 10 z rana, który odbędzie się na audjencji egoż Trybunału Wydziału I-o w Warszawie pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 8397 k. 5 jako $^2/_3$ części szacunku taksą przez biegłych sporządzoną wynalezionego.

Warszawa d. 25 Stycz. (6 Lutego) 1874 r.
Pisarz Trybunału R. Linowski.

N. D. 704. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Zawiadamia iż w dniu 31 Grudnia (12 Stycznia) 1868/9 r. w godzinach przedpołudniowych, na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu, w miejscu zwykłych posiedzeń wydziału pierwszego, ogłoszone zostaną po raz pierwszy warunki licytacyjne, ułożone do sprzedaży

DÓBR ZIEMSKICH

Stok, z przyległościami; położonych w okręgu, powiecie i gubernji Kaliskiej, należących do gminy Borysławice vel Błaszki.

Dobra te na żądanie Stanisławy z Porębińskich Jackowskiej, Stanisława Jackowskiego właściciela dóbr Bogucice małżonki, w asystencji tegoż czyniącej, w tychże dobrach Bogucice w powiecie Kaliskim położonych, zamieszkałej, a zamieszkanie prawne u Jana Daniela Wojciechowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu urzędującego w temże mieście zamieszkałego, obrane mającej, który to Patron jako Obrońca Stanisławy Jackowskiej postępowaniem całem przymuszonej sprzedaży dóbr Stoku przedsięwziętem kieruje, zajęte zostały na przymuszoną sprzedaż przeciwko dłużnikowi, a dóbr tych właścicielowi Janowi Nepomucenowi Bogusławskiemu, w dobrach Włocinie w okręgu Sieradzkim zamieszkałemu, zamieszkanie zaś obrane mającemu w dobrach Stok, przez akt Wiktora Lipskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu w dniu 19 (31) Sierpnia 1868 roku sporządzony, akt ten doręczony w kopjach w dniu 29 Sierpnia (10 Września) 1868 roku Stanisławowi Białobrzeskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Kaliszu, w dniu zaś 31 Sierpnia (12 Września) 1868 roku Wojciechowi Jankowskiemu Wójtowi gminy Błaszki, wpisany został do księgi wieczystej dóbr Stok w dniu 7 (19) Października 1868 r., do księgi zaś przez Pisarza Trybunału Cywilnego w Kaliszu utrzymywanej w dniu 22 Października (3 Listopada) 1868 r.

Tak zajęte dobra składają się z folwarku i wsi Stok z częścią holendrów Marcinkowskie zwane, Pustkowia Poręby, nomonklatur Ołacza i Grobelka, pod względem gospodarstwa stanowią jedną całość i są w dzierżawnem posiadaniu Stanisława Chmielińskiego, przestrzeń dóbr zajętych wynosi około włók 38, mórg 16, prętów 150, odległe są od miasta Kalisza o wiorst 30, od miast Iwanowic i Błaszki o wiorst 7.

Kalisz d. 23 Października (4 Listop.) 1868 r.
Asesor Kolegjalny J. Migórski.

Po dopełnieniu trzech publikacji warunków i wszelkich formalności wyrokiem Trybunału na dniu 2 (14) Kwietnia 1869 r. wydanym, dobra Stok z przyległościami tymczasowo na własność Patrona Wojciechowskiego za rsr. 15,000 zasądzono. Do dalszego popierania tej subhastacji wyrokiem Trybunału na dniu 7 (19) Lipca 1870 r. zapadłym, Aleksander Grochowski przez Patrona Modrzejewskiego czyniący podstawionym został, i na jego żądanie wyrokiem Trybunału na dniu 16 (28) Lipca 1870 r. wydanym, termin do ostatecznego przysądzenia na dzien 3 (15) Września 1870 roku był wyznaczonym, lecz w skutek sporów wyrokiem Trybunału na dniu 12 (24) Sierpnia 1870 roku zapadłym, takxa tych dóbr nakazaną została. Gdy Grochowski również subhastacji zaniechał, wyrokiem przeto Trybunału na dniu 20 Stycznia (1 Lutego) 1871 roku wydanym, do dalszego jej popierania Aleksander Rudnicki obywatel w mieście Kaliszu zamieszkały, i tamże zamieszkanie prawne u Ignacego Jabłońskiego Patrona Trybunału obierający, przez tegoż Patrona działający subrogowanym został.

Z jego więc poparcia wszelkie spory przez wywłaszczanego Bogusławskiego wyniesione wyrokami Sądu Appellacyjnego d. 3 Lutego (7 Marca) 1871 r. i Rządzącego Senatu d. 24 Stycznia (5 Lutego) 1872 r. zapadłym oddalono, a sporządzoną przez Bogusławskiego taxą szacunek dóbr Stoku na rs. 45378 kop. 20 wykazano, wyrokiem zaś Trybunału na d. 2 (14) Czerwca 1872 r. wydanym, termin do ostatacznego przysądzenia tych dóbr na d. 18 (30) Lipca r. b. godzinę 10 z r na oznaczono, które w tym terminie na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu nastąpi podług ułożonych początkowo warunków z tą tylką zmianą, że koszta popieranej od Rudnickiego subhastacji Patronowi Jabłońskiemu zasądzone i wypłacone zostaną, i że tenże Patron jako obrońca Rudnickiego od składania vadium na rs. 1500 oznaczonego jest wolny. Licytacja dóbr Stoku ma być rozpoczętą od sumy rs. 30252 jako $^2/_3$ części szacunku taksą wykrytego.

Kalisz d. 2 (14) Czerwca 1872 r.
Asseser Kollegialny, J. Migórski.

Gdy w terminie oznaczonym nikt się do licytacji niezgłosił, wyrokiem przeto Trybunału na d. 1 (13) Sierpnia 1872 r. wydanym rozpoczęcie lictyacji od zniżonego szacunku to jest od sumy rs. 20168 dopuszczono i tym celem termin do ostatecznego przysądzenia na d. 5 (17) Września 1872 r. oznaczam Że zaś ten termin do skutku nie doszedł, po usunięciu zatem sporów, wyrokiem Trybunału na d 23 Sierpnia (4 Września) 1872 r. wyrokiem Sądu Appellacyjnego na d. 5 (17) Paźdz. t. r. wydanym nowy termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Stoku na d. 5 (17) Listopada 1872 r. zapadłym, na d. 3 (15 Stycznia 1873 r. godz. 10 z rana oznaczonym został. W tym więc terminie ostateczna sprzedaż nastąpi. Gdy zaś ten termin dojść nie mógł do skutku, po usunięciu więc nowych sporów, wyrokiem Trybunału w d. 21 Grudnia (2 Stycznia 1873 r. tudzież wyrokami Sądu Appellacyjnego w d. 15 (27) Marca i 25 Kwietnia (7 Maja) 1873 r. wydanemi, termin do ostatecznego przysądzenia wyrokiem Trybunału pod d. 15 (27) Maja r. b. wydanym na d. 27 Czerwca (9 Lipca) t. r. godz. 10 z rana oznaczonym został, lecz i ten termin dla zaniesionej skargi przed Senat niedoszedł, po oddaleniu więc skargi, wyrokiem Senatu na d. 7 (19) Września 1873 r. zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia, wyrokiem Trybunału na d. 9 (21) Paźdz. 1873 r. wydanym, na d. 22 Listopada (4 Grudnia) 1873 r. godz. 10 z rana jest oznaczonym, w którym ostateczna licytacja dóbr Stoku od sumy rs. 22,689 wyrokiem Senatu postanowionej rozpoczętą zostanie

Termin ten jednakże wyrokiem Trybunału w d. 6 (18) Listopada r. b. wydanym za niemogący się odbyć uznano, wyrokiem przeto na d. 16 (28) Listopada 1873 r. zapadłym, Trybunał nowy termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Stoku na d. 8 (20) Stycznia 1874 r. godz. 10 z rana oznaczył.

Po spadnięciu terminu do stanowczego przysądzenia, wyrokiem Trybunału Cywilnego w Kaliszu w d. 10 (22) Stycznia r. b zapadłym, do prowadzenia dalszej subhastacji podstawieni zostali Icek Malcz i Dorota Oppenhein w osobie Romana Mrozowskiego Patrona Trybunału Cywilnego, na skutek czego wyrokiem Trybunału Cywilnego w Kaliszu, na illacji w d. 16 (28) Stycznia r. b. wydanym, termin do ostatecznego przysądzenia na d. 22 Lutego (3 Marca) r. b. na godz. 10 z rana na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu oznaczony został

Kalisz d 23 Stycznia (4 Lutego 1874 r.
Skoczyński

N. D. 703. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Lublinie.*

W zastosowaniu się do art. 682 K. P. S. zawiadamia: iż na żądanie Stanisława Illustrowskiego, Pisarza Dyrekcji Szczegółowej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiogo w Lublinie w temże mieście mieszkającego, oraz Joanny z Dobrzelewskich Skawińskiej, Wincentego Skawińskiego Obywatela małżonki, w asystencji tegoż męża czyniącej, we wsi Białka, Okręgu Krasnostawskim Gubernji Lubelskiej zamieszkałej, zamieszkanie zaś prawne, w mieście gubernialnem Lublinie, u Władysława Sielskiego Patrona, pod № 356 mieszkającego, obierających, w poszukiwaniu od Juljana Swidzińskiego, właściciela dóbr Bereście lit. C. i D. w tychże dobrach, Okręgu i Powiecie Hrubieszowskim, Gubernji Lubelskiej zamieszkałego i zamieszkanie prawne, obrane mającego sum rs. 750 z procentem od dnia 18 Lutego (1 Marca) 1872 r. i rs 2,581 kop. $1^1/_2$ z procentem od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1872 r. zalegającym, i kosztami, aktem Józefa Sakiewicza Komornika w dniach 1 (13) i 2 (14) Czerwca 1873 r. sporządzonym, zajęte i zaarestowane zostały, na przymusowe wywłaszczenie, z drodze subhastacji, **Dobra ziemskie Bereście lit. C. i D.** w Okręgu i Powiecie Hrubieszowskim, Gubernji Lubelskiej, gminie Mołodjatycze położone, prawem własności, do dłużnika Juljana Swidzińskiego należące, poszukiwanemi sumami hypotecznie obciążone.

Dobra zajęte odległe są: od miasta gubernialnego Lublina o mil 13, od miasta Okręgowego i Powiatowego Hrubieszowa o mil 3, od rzeki spławnej Buga o mil 5, od szosse o mil 3, objęte są dwoma księgami hypotecznemi, mającemi granice stałe, na mappie oznaczone. W szczególności zaś:

A. Dobra Bereście lit. C. składają się, z jednego dużego kawałka gruntu, niczyją obcą własnością nie przedzielonego, zawierającego przestrzeni około morgów 551, i drugiego kawałka małego łąki, oddzielnie po między dobrami Bereście lit. A. B i D. położonego, zawierającego przestrzeni około morgów 7. W ogóle dobra te mają przestrzeni około mor. 558, w tem zaś pod ogrodami mor. około 7, gruntów ornych morgów 347, lasów morgów 161, łąk około mor. 27, pod zabudowaniami, pastwiskami, drogami i nieużytkami mor. 16. Dobra te graniczą: na wschód, z gruntami i łąkami włościańskiemi, na południe, z dobrami Gdeszyn, Czartorja i Grabowice, na zachód z dobrami Bereście lit. A. i B. na północ z dobrami Bereście D. Granice są okopcowane, niesporne. W dobrach tych budowle są takie: 1) Dwór, czyli dom mieszkalny, z drzewa tartego, na podmurowaniu, szabrowany, kominy murowane nad dach wyprowadzone, dach gątem kryty. 2) Kuchnia z drzewa w słupy, kominy murowane, dach gątem kryty. 3) Kurnik z drzewa tartego w węgły, dach gątem kryty zniszczony, w złym stanie. 4) Piwnica z drzewa w ziemi cembrowana, dach słomą kryty. 5) Chlewy. 6) Stajnia ze spichlerzem. 7) Stajnia i wozownia. 8) Trzy stodoły. 9) Dwie obory. 10) Spichlerz, wszystkie te budowle wystawione z drzewa tartego, dachy słomą kryte. 11) Studnia w ziemi drzewem cembrowana z żurawiem

B. Dobra Bereście lit. D. składają się, z czterech kawałków, mających ogólnej przestrzeni, około mor. 384, w tem, pod ogrodem mór. około $3^1/_2$, gruntów ornych około mor. $235^1/_2$, lasów około mórg $117^1/_2$, łąk i pastwisk około mor. 19, pod zabudowaniami, drogami i wygonami mor. $8^1/_4$. Graniczą: na wschód, z gruntami cerkiewnemi i włościańskiemi dóbr Bereście, na południe z dobrami Bereście C. na zachód z gruntami Bereście A. i B. na północ z dobrami Szystowice. W dobrach tych budowle są takie. 1) Chałupa z drzewa z kominem sztabowym dach słomą kryty. 2) Szopka czyli osórka mała z drzewa ciosanego w słupy, dach słomą kryty. 3) Chałupa druga z drzewa dach słomą kryty, z kominem sztagowym.

Propinację w dobrach Bereście lit. C. i D. i wściciel wspólnie z właścicielem dóbr Bereście lit. A. i B. wydzierżawiają i czynszem, po potrąceniu podatku propinacyjnego, i podatku z karczmy, dzielą się: wyszynk odbywa się w karczmie na gruncie dóbr Bereście lit. A. i B egzyptującej. W dobrach Bereście lit. C. i D. gospodarstwo jest trzy polowe, dobra znajdują się w dzierżawie Waleryana Borodzica, na mocy kontraktu urzędowego, dzierżawa ekspiruje z dniem 1 Lipca 1876 r. za opłatą, w ostatnich czterech latach, czynszu, po rs. 3 z morgi dóbr Bereście lit. C, a po rs. 2 z dóbr Bereście lit. D. Z czynszu dzierżawca ma opłacać podatki, raty Towarzystwa Kredytowego i propocenta sum hypotecznych. Włościanie dóbr Bereście, mają prawo pobierać z lasów po jednej furze tygodniowo, drzewa na opał i pasać bydło w lasach i na ugorach.

Protokół zajęcia Henrykowi Jungowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Hrubieszowie, a d. 7 (19) Sierpnia r r. Antoniemu Kuras, Wójtowi gminy Mołodiatyczewniesiony zaś został, do ksiąg wieczystych, dóbr zajętych, d. 20 Września (2 Października) t. r., a do księgi zaaresztowań w Biurze Pisarza Trybunału Cywilnego w Lublinie utrzymywanej, d. 25 Września (7 Paźdz.) t. r.

Obszerniejszy opis dóbr, znajduje się, w protokóle zajęcia i w zbiorze objaśnień i warunków licytacyjnych, które, tak u Pisarza Trybunału, jak i u Patrona sprzedażą kierującego, przejrzane być mogą.

Pierwsza publikacja warunków licytacyjnych dbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Lublinie d. 8 (20) Listopada 1873 r. o godz. 10 z rana

Sprzedażą kieruje Władysław Sielski Patron w Lublinie pod № 356 mieszkający.

Lublin d. 25 Września (7 Paźdz.) 1873 r.
Barchwic.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej dnia 25 Września (7 Paźdz.) 1873 r.
Barchwic.

Po odbytej w dniu 11 (23) Stycznia 1874 r. przygotowawczej licytacji, na której dobra Berescie lit. C za sumę rs. 8,660 a dobra Berescie lit. D za sumę rs. 5,000 przedstanowczo, popierającemu sprzedaż Patronowi były przysądzone wyrokiem Trybunału Cywilnego w Lublinie z tejże daty, termin do stanowczej dóbr pomienionych licytacji na dzień 23 Lutego (7 Marca) r. b. godzinę 10-ą z rana został wyznaczony. W tym więc terminie odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Lublinie, stanowcza sprzedaż dóbr Berescie lit C i D których licytacja rozpocznie się od szacunków na przygotowawczej licytacji postąpionych.

Lublin d. 15 (27) Stycznia 1874 r.
Władysław Sielski Patron Trybunału.

N. D. 705.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 586*a* zamieszkały jako Obrońca Wilchelma Geyer pod Nr. 1.245 i Daniela Geyer pod Nr. 798*b* w Warszawie zamieszkałych wiadomo czyni i ogłasza: iż na skutek wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 27 Września (9 Października) 1873 r. i 29 Listopada (11 Grudnia) 1873 r. sprzedaną będzie przez publiczną licytację.

NIERUCHOMOŚĆ

Nr. 798*b* w Warszawie przy ulicy Orlej na gruncie emfiteutycznym położona, a składająca się z następujących zabudowań:

1. Pawilonu lewego szczytem od ulicy Orlej postawionego, masiv murowanego.
2. Pawilonu prawego również masiv murowanego.
3. Oficyny z prawej strony podwórza masiv murowanej.
4. Wozowni i lakierni z lewej strony podwórza pobudowanej.
5. Domu murowanego na węgle.
6. Studni balami cembrowanej z pompą.
7. Szopki na słupkach postawionej.
8. Pieca do grzania obręczy od rór.
9. Kloaki i komórek.
10. Sztachet żelaznych od ulicy Orlej.
11. Bruku w podwórzu.
12. Gruntu pod całą nieruchomością łokci 3,285.

Współwłaścicielami tej nieruchomości są:

1. Daniel Geyer.
2. Wilchelm Geyer jak wyżej zamieszkali.
3. Aleksander Geyer pod Nr. 796*b*.
4. Franciszek Geyer pod Nr. 568.
5. Jan Juljan, Henryk Filip rodzeństwo Geyer, których główną opiekunką jest Marjanna Geyer pod N. 798*b* a przydanym opiekunem Samuel Mochaupt pod N. 792 wszyscy w Warszawie zamieszkali. Szczegółowy opis sprzedawanej nieruchomości znajduje się w taksie przez biegłych Henryka Thugut, Feliksa Makowskiego i Józefa Myszkowskiego sporządzonej a w kancelarji Pisarza Trybunału Wydz. II złożonej. Po odbyciu w dniu 10 (22) Grudnia 1873 r., I publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży W-y Lewandowski Sędzia delegowaty wyznaczył termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia na dzień 25 Stycznia (6 Lutego) 1874 r. godzinę 2-gą z południa, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego w Wydz. II gim. Licytacja zacznie stę od sumy rs. 19,461 k. $20^1/_4$.

Warszawa d. 11 (23) Grudnia 1873 r.
Kajetan Walowski, Patron.

Po odbyciu w terminie powyższym przygotowawczego przysądzenia W-ny Lewandowski Sędzia delegowany wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 7 (19) Lutego 1874 r. godzinę 2-gą z południa, który to termin odbędzie się w miejcu jak powyższy. Licytacja zacznie się od sumy rs. 19,461 kop. $20^1/_4$.

Warszawa d. 26 Stycz. (7 Lutego) 1874 r.
Kajetan Walowski Patron.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ

N. D. 220. Sąd Policji Poprawczej Wydziału II. Wzywa niniejszem Józefa Panieckiego lat 46 mającego ostatnio w folfarku Smorów gminie Kampina zamieszkałego, obecnie z pobytu niewiadomego ażeby w dni 30 od daty niniejszego zapozwu, w sprawie własnej, do Sądu tutejszego przybył, gdyż w przeciwnym razie według prawa postąpionem będzie.

Warszawa d. 28 Grud. (9 Stycz.) 1873/4 r.

N. D 190. Sąd Policji Poprawczej w Kalwarji. Zapozywa niniejszym Władysława Ciechańskiego b. Nadzorcy Stacji Pocztowej Wejwery w Powiecie Marjampolskim Gubernji Suwałkskiej obecnie z pobytu niewiadomego, podług ogólnych pogłosek za granicą w Prusach przebywać mającego, ażeby unikając przeciwko sobie zaocznego postępowania w Sądach Karnych § § 577, 578, 579 i łącznych Ordynacji Kryminalnej Pruskiej dozwolonego, zakwalifikowany do odpowiedzialności w drodze karnej przez Departament Poczt za uronienie skarbowych i prywatnych pieniędzy ze Stacji Pocztowej Wejwery, w przeciągu trzech miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia stawił się przed Sądem tutejszym, dla złożenia tłomaczenia w ciążącym go zarzucie.

W przeciwnym bowiem razie śledztwo przeciw niemu jako też i zebranie dowodów odbędzie się zaocznie, a tem samem pozwany nie będzie mógł czynić zarzutów przeciw świadkom i dokumentom albo podawać informacji i zasad obrony.

Po udowodnieniu zaś ciążącego mu przestępstwa skazany zostanie na karę prawem zagrożoną, a wyrok na jego majątku natychmiast, a na osobie po ujęciu wykonanym będzie.

Kalwarja d. 19 (31) Grudnia 1873 r.

N. D. 265. Sąd Policji Poprawczej w Kalwarji. Zapozywa Iwana Awerkiewa v. Awenkina, ze wsi Głęboki-rów gminy Jeleniewo powiatu Suwałkskiego, obecnie z pobytu niewiadomego, aby w ciągu dni 30 stawił się w Sądzie tutejszym, dla wysłuchania wyroku, w przeciwnym bowiem razie wedle prawa z nim postąpionem będzie.

Kalwarja d 28 Grud. (9 Stycz.) 1873/4 r.

OGŁOSZENIA PRYWATNE